Riemuvuosi käynnistyi myös Suomessa s. 9

Kirkon rakentajia – haastattelu s. 10

Laupeuden vuosi: Pimeyden voimat ja Jumalan laupeus s. 12

Paavi Franciscuksen viesti Maailman rauhanpäivää varten s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 1 • 15.1.2016

”Armahtavia kuten Isä” s. 9

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • In English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Laupeuden aika

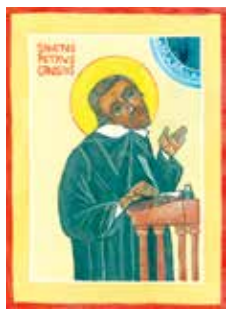

Laupeuden ylimääräinen riemuvuosi on alkanut ja pyhät ovet, laupeuden ovet, ovat auenneet. Riemuvuoden teema, laupeus, sopii kuin valettu meidän aikamme tapahtumien lääkkeeksi. Laupeus on rakkautta toisen ehdoilla, toista varten, välittämättä niin paljon itsestä. Se on lempeyttä ja lämpöä, se on turvapaikan tarjoamista ja anteeksiantoa.

Laupeus on sitä, mitä jokainen meistä kaipaa, kun oman elämän laiva on syystä tai toisesta ajautunut karikkoon. Syy ei välttämättä ole minussa itsessäni, vaan täysin ulkoisissa tekijöissä, joihin minulla ei ole ollut mitään mahdollisuutta vaikuttaa.

Laupeuden vastaanottaminen edellyttää itsestä luopumista. Vasta silloin aito laupeus vaikuttaa sen saajaan, niin kuin sen on tarkoitus: epäitsekkäänä rakkauden tekona, joka todella myös tuo rakkauden ja hyvyyden kokemuksen. Se on kokemus, joka voi muuttaa ihmisen elämän.

Kirkon osalta laupeuden riemuvuosi on varmasti juuri Jumalan rakkaudesta kertomista ja sen konkreettista välittämistä. Se tarkoittaa Jumalan pelastussuunnitelman avaamista ja selittämistä yhä uusilla tavoilla. Se tarkoittaa ihmisten kutsumista ottamaan vastaan Jumalan armo myös sakramenttien kautta, ennen kaikkea ripissä ja eukaristiassa.

Laupeuden riemuvuodessa tiivistyy hyvin yksi paavi Franciscuksen keskeisimmistä teemoista. Toistuvasti hän muistuttaa meitä siitä, kuinka meidän on oltava rehellisiä oman elämämme ja omien tekojemme edessä, tunnustettava syntimme, niin että voisimme todella myös kokea Jumalan rakkauden. Riemuvuosi muistuttaa meitä siitä, että Jumala rakastaa meitä aina ja että hänen sylinsä on aina valmis ottamaan vastaan jokaisen sen lämpöön ja suojaan haluavan.

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Helsingin piispan paastokäsky

Vuonna 2016 tuhkakeskiviikko on 10.2. ja pitkäperjantai on 25.3.

1. ABSTINENSSI

Uskovia velvoittaa tuhkakeskiviikkona, pitkänäperjantaina ja vuoden jokaisena perjantaina (jollei silloin ole juhlapyhä) ***abstinenssi eli liharuoasta pidättäytyminen.*** Siihen velvoitetaan kaikkia 14 vuotta täyttäneitä.

Abstinenssin voi korvata myös

- pidättäytymällä jostain muusta ruokalajista tai juomasta,
- pidättäytymällä alkoholin nauttimisesta, tupakoinnista tai jostain muusta nautinnosta,
- rakkaudenteolla lähimmäisten hyväksi (Caritas),
- osallistumalla pyhään messuun, adoraatioon tai ristintien hartauteen tai johonkin muuhun hartaudenharjoitukseen,
- omistamalla erityistä huomiota perheen yhteiseen rukoukseen.

2. PAASTO

Velvoittavia ***paastopäiviä*** ovat tuhkakeskiviikko ja pitkäperjantai. Paasto merkitsee sitä, että nautitaan ainoastaan yksi täydellinen ateria ja muista aterioista vähän yli puolet tavallisesta. Paastoon velvoitetaan kaikkia täysi-ikäisiä (18 vuotta täyttäneitä) 60. ikävuoteen asti.

3. KATUMUSVELVOLLISUUS

Uskovilla on velvollisuus ***katumuksen tekoon*** paastonaikana ja vuoden kaikkina perjantaina. Näinä aikoina kirkko kehottaa uskovia erityisellä tavalla rukoukseen, pidättäytymiseen ja lähimmäisenrakkauteen. Erilaisia mahdollisuuksia katumusvelvollisuuden täyttämiseen luetellaan kohdassa 1.

Jokainen voi löytää juuri itselleen sopivan tavan tehdä parannusta ja katumusta myös paastonajalla. Yksi suositeltava tapa on pidättäytyä jostakin ja paastonajan lopulla palmusunnuntaina antaa pidättäytymisen kautta säästynyt rahasumma hiippakunnan paastouhriin niiden hyväksi, joilta usein puuttuu kaikkein välttämättömimmin elämää varten.

3. joulukuuta 2015

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2016
79. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy
1	4.1.	15.1.
2	1.2.	12.2.
3	29.2.	11.3.
4	28.3.	8.4.
5	2.5.	13.5.
6+7	30.5.	10.6.
8	1.8.	12.8.
9	29.8.	9.9.
10	3.10.	14.10.
11	31.10.	11.11.
12	28.11.	9.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2016 vuosikerran hinta 39 e, ulkomaille 44 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2016: prenumeration 39 e, till utlandet 44 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

4041 0895
Painotuote

Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Sisällys

2 Pääkirjoitus
Helsingin piispan paastokäsky

3 Uutisia ja ajankohtaista

4 Uutisia ja ajankohtaista

5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti

6 Paavi Franciscuksen viesti
Maailman rauhanpäivää varten 2016

9 Riemuvuosi käynnistyi
myös Suomessa

10 Kirkon rakentajia – haastattelu

12 Laupeuden vuosi: Pimeyden voimat
ja Jumalan laupeus

16 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

17 Ilmoituksia

18 Seurakunnat ja ohjelmat

20 Kansanruno pyhästä Henrikistä

Kannen kuva: Riemuvuoden kulkue lähdössä Johanneksen kirkosta Pyhän Henrikin katedraaliin. Kuva Marko Tervaportti.

Uutisia ja ajankohtaista

Yli 3,2 miljoonaa uskovaa paavin luona vuonna 2015

Paavillisen talouden prefektuurin julkaisemien tietojen mukaan vuoden 2015 aikana yhteensä 3 210 860 uskovaa osallistui erilaisiin paavi Franciscuksen johtamiin tilaisuuksiin Vatikaanissa. Yleisvastaanotoilla oli 704 100 osallistujaa ja erityisvastaanotoilla 408 760. Liturgisiin viettoihin Pietarinkirkossa ja sen aukiolla osallistui 513 000 uskovaa ja Angelus- ja Regina Coeli-rukouksiin 1 585 000.

Nämä luvut koskevat yksinomaan Vatikaanin sisällä tapahtuneita tilaisuuksia. Niihin eivät sisälly esimerkiksi paavin apostoliset matkat Sri Lankaan, Filippiineille, Sarajevoon, Ecuadoriin, Boliviaan, Paraguayhin, Kuubaan, Yhdysvaltoihin, Keniaan, Ugandaan ja Keski-Afrikan tasavaltaan eivätkä myöskään paavin vierailut Italiassa ja Rooman hiippakunnassa. Osallistujamäärät on laskettu prefektuurin saamien pääsylippupyyntöjen ja jaettujen kutsujen perusteella, ja suurten tilaisuuksien kuten Angelus-rukousten ja Pietarinkirkon aukiolla vietettyjen tilaisuuksien osallistujamäärät ovat arvioita.

KATT/VIS

Maria Elisabeth Hesselblad ja Kalkutan äiti Teresa julistetaan pyhäksi

Paavi Franciscus hyväksyi joulukuussa 2015 Pyhäksi julistamisen kongregaation esityksestä joitakin kanonisaatioissa vaadittavia ihmeitä. Niiden joukossa ovat mm. autuaan Maria Elisabeth Hesselbladin ja autuaan Kalkutan äiti Teresan esirukousten johdosta tapahtuneet ihmeet.

Maria Elisabeth Hesselblad syntyi Ruotsissa 4.6.1870 ja kuoli Roomassa 24.4.1957. Hän oli Pyhimmän Vapahtajan sääntökunnan eli birgittalaissääntökunnan uudistaja, ja hänen perustamansa birgittalaissisarten uuden haaran sisaria toimii myös Suomessa.

Albanialaissyntyinen äiti Teresa (Agnes Gonxha Bojaxhiu, 26.8.1910-5.9.1997) oli kautta maailman tunnettu työstään köyhimpien hyväksi. Hän perusti Rakkauden lähetyssisarten ja Rakkauden lähetysveljien sääntökunnat.

Kanonisaatioiden ajankohta ei ole vielä tiedossa. Lehdistössä on kuitenkin jo jonkin aikaa liikkunut huhuja, että Kalkutan äiti Teresa julistettaisiin pyhäksi laupeuden riemuvuoden aikana, ja hänen mahdollisen kanonisaatiopäivänsä on arveltu olevan 4. syyskuuta 2016.

KATT/VIS

Ekumeeninen rukousviikko 2016

Kansainvälistä kristittyjen yhteyden ekumeenista rukousviikkoa vietetään 18.–25. tammikuuta. Vuonna 2016 rukousviikon teema on ”Kutsuttu julistamaan Jumalan suuria tekoja”. Rukousviikon aineisto on tällä kertaa valmisteltu Latviassa ja perustuu ensimmäisen Pietarin kirjeen tekstiin: ”Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa. Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa. Ennen te olitte armoa vailla, mutta nyt on Jumala teidät armahtanut (1. Piet. 2:9-10).

Rukousviikon valtakunnallinen ekumeeninen jumalanpalvelus järjestetään Pielaveden ev. lut. kirkossa sunnuntaina 24.1. klo 11. Jumalanpalvelus lähetetään Yle Radio 1:n välityksellä.

Tietoja ekumeenisen rukousviikon tapahtumista omalla paikkakunnalla löytyy seurakuntien ilmoitustauluilta sekä internetsivulta www.ekumenia.fi.

KATT/www.ekumenia.fi

”Inte munk men fader”

Anders Hamberg är den första finlandssvensken som blivit vigd till katolsk präst (efter fr. Wilfrid von Christierson). Får man vara introvert som präst, frågar sig fader Anders. Redaktör Nina Granvik-Wallgren, 2015. Programmet kan ses på arenan.yle.fi.

KATT

Ajankohtaista

Turun gregoriaaninen lauluryhmä metropoliitta Ambrosiuksen vieraana

Turussa on pian kolmen vuoden ajan toiminut gregoriaaninen lauluryhmä, joka on ottanut nimekseen Schola Gregoriana Aboensis eli SGA. Aluksi ryhmän nimi oli CCGA eli Chorus Catholicus Gregorianus Aboensis. SGA harjoittelee viikoittain, avustaa messuissa ja esiintyy tilaisuuksissa. Kotisivumme on osoitteessa http://schola.gregoriana.aboensis.fi.

Maamme ortodoksinen kirkko järjestää vuosittain Helsingin Vuosaaressa sijaitsevassa kulttuurikeskus Sofiassa tapahtumapäivän, viimeksi 28.11.2015. Metropoliitta Ambrosius kutsui luterilaisen lauluryhmän Marianpoimijat sekä Schola Gregoriana Aboensiksen esiintymään osana tuon päivän muita tapahtumia. Laulujen lisäksi tilaisuudessa puhuivat metropoliitta Ambrosius itse sekä piispa Irja Askola luterilaisesta kirkosta.

Molemmat lauluryhmät esittivät adventin aikaan sopien Neitsyt Mariaan liittyviä lauluja. Oma ryhmämme esitti kaikkien tuntemat Maria-antifonit ja Neitsyt Marian ylistyslaulun Magnificatin. Höysteenä lauloimme introitusantifonin psalmista 118 Cognovi Domine, jota olemme laulaneet myös oman seurakuntamme vuosijuhlan Birgitta-messussa. Turun seurakuntahan on omistettu pyhälle Birgitalle ja hänen ystävälleen autuaalle Hemmingille.

Metropoliitta Ambrosius osoitti kiitollisuuttaan ryhmäämme kohtaan lahjoittamalla laulajille vastajulkaistun kirjansa ”Aika ei johda unohdukseen: Uskosta, kristityn tiestä ja kirkosta”. Saimme yöpyä Sofian rauhassa hänen vierainaan. Päivät Sofiassa jäivät pysyvästi mieleen miellyttävänä ja lämminhenkisenä yhteisolon aikana. Marianpoimijoiden ja Schola Gregoriana Aboensiksen yhteistyö jatkuu.

Robert Paul

Schola Gregoriana Aboensis Sofiassa. Vasemmalta oikealle: Mika Viljanen, Marco Bucci, Daniel Rego (SGA:n johtaja), dir. cant. Lauri Kangas (avustamassa tässä tilaisuudessa), Markku Vähätalo, Robert Paul (kuoronjohtaja) ja Sven-Olav Back. SGA-ryhmään kuuluu myös Lanoire Enguerrand, joka oli estynyt.

Piispa Caritaksen johtoon

Suomen Caritas ry:n ylimääräinen jäsenkokous uusien sääntöjen hyväksymisen jälkeen pidettiin 7.12.2015 Pyhän Henrikin seurakuntasalissa. Tässä kokouksessa Suomen Caritas ry:n hallitukseen valittiin valittiin piispa Teemu Sippo SCJ, Mervi Hopia, Gloria Lapitan, Mari Malm, Joyce Suokas, Elie El-Khouri, Steven Arnold ja isä Ryszard Miś SCJ.

Ensimmäisessä hallituksen kokouksessa, heti ylimääräisen jäsenkokouksen jälkeen, uusi hallitus järjestäytyi niin, että piispa Teemu Siposta SCJ tuli Suomen Caritas ry:n hallituksen puheenjohtaja, varapuheenjohtajaksi Elie El-Khouri ja rahastonhoitajaksi Steven Arnold. Hallitus nimitti myös ensimmäisessä kokouksessa yhdistyksen pääsihteeriksi Larissa Franz-Koiviston.

Biskopen leder Caritas

Vid Caritas Finland rf:s extraordinarie möte i S:t Henriks församlingssal 7.12.2015 valdes en ny styrelse för föreningen i enlighet med föreningens nya stadgar. Invalda i den nya styrelsen blev biskop Teemu Sippo SCJ, Mervi Hopia, Gloria Lapitan, Mari Malm, Joyce Suokas, Elie El-Khouri, Steven Arnold och fader Ryszard Miś SCJ.

Den nya styrelsen höll sitt konstituerande möte genast efter föreningens extraordinarie möte och biskop Teemu Sippo SCJ valdes till Caritas Finland rf:s styrelseordförande. Elie El-Khouri valdes till vice ordförande och Steven Arnold till kassör. Vid sitt första möte utsåg styrelsen också Larissa Franz-Koivisto till generalsekreterare.

Bishop President of Caritas Finland

The members of Caritas Finland (officially registered as Suomen Caritas ry - Caritas Finland rf) held an Extraodrinary General Meeting at St Henry's Cathedral Parish on December 7, 2015, and elected a new Board in accordance with the new statutes approved last spring. The new Board consists of Bishop Teemu Sippo S.C.I., Ms Mervi Hopia, Ms Gloria Lapitan, Ms Mari Malm, Ms Joyce Suokas, Mr Elie El-Khouri, Mr Steven Arnold and Father Ryszard Miś SCJ.

The new Board held its constitutive meeting immediately after the Extraordinary General Meeting and the Bishop of Helsinki was duly elected Chairman of the Board and President of Caritas Finland. Mr Elie El-Khouri was elected Vice Chair and Mr Steven Arnold was elected Cashier. The new Board appointed Ms Larissa Franz-Koivisto, the former CF chair, to a newly created post of Secretary General of Caritas Finland.

Tietäjät Jyväskylässä

Loppiaismessun päätteeksi itämaan tietäjät vierailivat Pyhän Olavin seurakunnassa. Tietäjät kertoivat itsestään sekä siitä, miksi olivat lähteneet matkalle. Vierailunsa lopuksi tietäjät jakoivat kaikille lapsille lahjapussit. Loppiaisen vietto jatkui seurakuntasalissa arpajaisten ja kahvin merkeissä.

Heikki Paavisto

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa
Pankkitili: FI78 1014 3000 2374 91 NDEAFIHH
Viitenumero: 90010
Lisätietoja: katolinen.fi

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Membership fee of the Diocese

Receiver: Katolinen kirkko Suomessa
Bank account: FI78 1014 3000 2374 91 NDEAFIHH
Reference number: 90010
More information: katolinen.fi

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

Sunnuntait ja juhlapyhät

17.1. kirkkovuoden 2. sunnuntai (II)
1L Jes. 62:1-5
Ps. 96:1-2a, 2b-3, 7-8a, 9-10a+c. - 3
2L 1. Kor. 12:4-11
Ev. Joh. 2:1-11

19.1. tiistai, PYHÄ HENRIK, PIISPA JA MARTTYYRI, HIIPPAKUNNAN JA KOKO SUOMEN SUOJELIJA, juhlapyhä
1L Sir. 45:12-20, 4-5
Ps. 126:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. -6
2L 2. Kor. 5:14-20
Ev. Joh. 4:34-39
Tai: 1L Viis. 3:1-9, Ps. 124:2-3a, 3b-5, 7b-8. -7a, 2L Room. 8:31b-39, Ev. Matt. 10:28-33

24.1. kirkkovuoden 3. sunnuntai (III)
1L Neh. 8:2-4a, 5-6, 8-10
Ps. 19:8, 9, 10, 15. - Joh. 6:63c
2L 1. Kor. 12:12-31 tai 2L 1. Kor. 12:12-14, 27
Ev. Luuk. 1:1-4, 4:14-21

31.1. kirkkovuoden 4. sunnuntai (IV)
1L Jer. 1:4-5, 17-19
Ps. 71:1-2, 3-4a, 5-6ab, 15ab+17. - 15a
2L 1. Kor. 12:31 - 13:13 tai 2L 1. Kor. 13:4-13
Ev. Luuk 4:21-30

2.2. tiistai, HERRAN TEMPPELIIN-TUOMINEN – KYNTTILÄNPÄIVÄ, juhla
1L Mal. 3:1-4 tai 1L Hepr. 2:14-18
Ps. 24:7, 8, 9, 10. -8a
Ev. Luuk. 2:22-40 tai Ev. Luuk. 22:22-32

7.2. kirkkovuoden 5. sunnuntai (I)
1L Jes. 6:1-2a, 3-8
Ps. 138:1-2a, 2bc-3, 4-5, 7c-8. - 1ac
2L 1. Kor. 15:1-11 tai 2L 1. Kor. 15:3-8, 11
Ev. Luuk. 5:1-11

Paastonaika

10.2. TUHKAKESKIVIIKKO
1L Joel 2:12-18
Ps. 51:3-4, 5-6a, 12-13, 14+17. - vrt. 3
2L 2. Kor. 5:20 - 6:2
Ev. Matt. 6:1-6, 16-18
Paasto- ja abstinenssipäivä.

14.2. paaston 1. sunnuntai (I)
1L 5. Moos. 26:4-10
Ps. 91:1-2, 10-11,12-13, 14-15. - vrt. 15b
2L Room. 10:8-13
Ev. Luuk. 4:1-13

Rukouksen apostolaatin uutuus: paavin rukousaiheet videolla

Laupeuden riemuvuoden aikana pyhän isän kuukausittaiset rukousaiheet julkaistaan videoviesteinä. 6. tammikuuta 2016 alkaen joka kuukausi julkaistaan video, jossa paavi Franciscus itse puhuu kuukauden rukousaiheista auttaakseen uskovia rukoilemaan kanssaan ihmiskunnan haasteiden puolesta. Videot julkaistaan Youtubessa ja sosiaalisessa mediassa (Facebook, Twitter, Instagram) kymmenellä eri kielellä ja niiden tekemiseen on osallistunut ihmisiä kaikkialta maailmasta.

KATT/Radiovaticana

Piispan kalenterista

17.1.	Messu Espoon karmeliittaluostarissa klo 9.30.
17.-22.1.	Ekumeeninen pyhiinvaellus Roomaan luterilaisen kirkon piispa Irja Askolan ja ortodoksisen kirkon metropoliitta Ambrosiuksen kanssa.
24.1.	Kristittyjen ykseyden rukousviikon valtakunnallinen jumalanpalvelus Pielavedellä.
3.2.	Valtiopäivien avajaisjumalanpalvelus Helsingin tuomiokirkossa.
5.-7.2.	Jerusalemin Pyhän Haudan ritarikunnan retretti Tallinnassa.
13.2.	Maltan ritarikunnan investituura Lohjan Pyhän Laurin kirkossa.

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Tammikuun 2016 rukouksen apostolaatin palsta

Kirkossamme vallitsee vielä ilo, koska meille on syntynyt rauhan ruhtinas, Immanuel, mikä tarkoittaa: Jumala on meidän kanssamme. Häneltä me rukoilemme rauhaa ja oikeudenmukaisuutta.

Meitä kristittyjä kutsutaan olemaan sovinnon rakentajia. Viettäessämme laupeuden riemuvuotta meidän on syytä muistaa seitsemän hengellistä laupeudentyötä. Niistä kolme – lohduttaminen, anteeksiantaminen ja kärsivällinen kestäminen – ovat suureksi avuksi, kun pyrimme sovintoon. Ihminen on sovinnon rakentaja, jos hän tietää tarvitsevansa sovintoa Jumalan kanssa. Emme voi lohduttaa, antaa anteeksi ja kestää kärsivällisesti, jos unohdamme, että Jeesus auttaa meitä pääsemään sovintoon taivaallisen Isämme kanssa.

Jo kauan meidän kristittyjen kesken on vallinnut hajaannus. Meidän heikkoutemme erottavat meitä vielä. Vain yksin Jumala voi yhdistää meidät. Rukouksemme olkoon sydämemme avautumista totuudelle, joka on Jeesus.

Paavi Franciscus kirjoitti: ”Evankeliumi kutsuu ennen kaikkea vastaamaan Jumalalle, joka rakastaa meitä ja pelastaa meidät, tunnistamaan hänet toisissa ja lähtemään itsestämme etsiäksemme kaikkien hyvää. Tätä kutsua ei saa hämärtää missään olosuhteissa!” (Evangelii gaudium, 39).

Pyrkiessämme rakentamaan omalta osaltamme rauhaa ja oikeudenmukaisuutta maailmassa meillä on apuna meidän uskomme; mikään ei ole sitä arvokkaampaa.

Rauhan kuningatar, rukoile puolestamme.

isä Stanisław Zawiłowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Tammikuu
- Että vilpitön vuoropuhelu eri uskontoihin kuuluvien miesten ja naisten välillä tuottaisi rauhan ja oikeudenmukaisuuden hedelmiä.
- Että kristityt Pyhän Hengen armon, vuoropuhelun ja veljellisen rakkauden avulla voittaisivat keskuudessaan vallitsevan hajaannuksen.

Januari
- Att den uppriktiga dialogen mellan män och kvinnor av olika religioner bär frukt och leder till fred och rättvisa.
- Att de kristna, med hjälp av den helige Ande, övervinner splittringen genom dialog och kristen kärlek.

Helmikuu
- Että me pitäisimme hyvää huolta luomakunnasta, jonka olemme saaneet lahjaksi, ja hoitaisimme ja suojelisimme sitä tulevia sukupolvia varten.
- Että syntyisi lisää mahdollisuuksia vuoropuheluun ja kohtaamiseen kristinuskon ja Aasian kansojen välillä.

Februari
- Att vi tar väl hand om skapelsen som vi har fått som gåva genom att vårda och skydda den för kommande generationer.
- Att möjligheterna till dialog och möten mellan kristen tro och Asiens folk ökar.

Pyhä isä

Paavi Franciscuksen viesti
Maailman rauhanpäivää varten 2016

(1. tammikuuta 2016)

Voita välinpitämättömyys ja saavuta rauha

1. Jumala ei ole välinpitämätön! Jumalalle ihmiskunta on tärkeä, Jumala ei sitä hylkää! Uuden vuoden alkaessa haluan tästä vakuuttuneena toivottaa runsasta siunausta ja rauhaa toivon merkeissä maailman jokaisen miehen ja naisen, jokaisen perheen, kansan ja kansakunnan tulevaisuuteen, kuten myös valtioiden johtajien ja hallitusten sekä uskontojen vastuuhenkilöiden tulevaisuuteen. Emme menetä toivoamme siitä, että vuonna 2016 me kaikki vakaasti ja luottavaisesti työskentelisimme eri tasoilla oikeudenmukaisuuden ja rauhan toteuttamiseksi. Rauha on Jumalan lahja ja ihmisten työtä. Rauha on Jumalan lahja, mutta se on uskottu kaikille miehille ja naisille, jotka on kutsuttu toteuttamaan sitä.

Toivon perusteiden säilyttäminen

2. Sodat ja terroriteot traagisine seurauksineen, ihmiskaappaukset, etniset ja uskonnolliset vainot, vallan väärinkäytöt leimasivat viime vuotta alusta loppuun ja surullisesti moninkertaistuivat monilla maailman alueilla niin, että sitä voisi nimittää ”osittaiseksi kolmanneksi maailmansodaksi”. Mutta jotkut viime vuosien ja juuri kuluneen vuoden tapahtumat saavat minut uuteen vuoteen katsoessa jälleen kehottamaan: ei pidä menettää toivoa ihmisten kykyyn voittaa paha Jumalan avulla, ei pidä lannistua ja langeta välinpitämättömyyteen. Tapahtumat joihin viittaan osoittavat ihmisten kykyä toimia solidaarisesti ja nousta kriittisissä tilanteissa itsekkäiden intressien, apatian ja välinpitämättömyyden yli.

Näistä haluan mainita ponnistukset koota maailman johtajat COP21-huippukokoukseen etsimään uusia teitä ilmastonmuutosten torjumiseksi ja maan, yhteisen kotimme, suojelemiseksi. Siihen liittyivät kaksi aiempaa maailmanlaajuista tapahtumaa, Addis Abeban huippukokous maailman kestävän kehityksen rahoittamiseksi ja YK:n kestävän kehityksen agenda 2030, jonka päämääränä on taata arvokkaampi elämä kaikille, erityisesti maailman köyhille väestönosille, tuohon vuoteen mennessä.

Vuosi 2015 oli erityinen vuosi kirkolle, koska on kulunut 50 vuotta kahden Vatikaanin II kirkolliskokouksen asiakirjan julkaisusta, jotka erityisellä tavalla ilmaisevat kirkon solidaarisuutta maailman kanssa. Paavi Johannes XXIII tahtoi kirkolliskokouksen alkaessa avata kirkon ikkunat apposen auki ja parantaa kirkon kommunikaatiota maailman kanssa. Nämä kaksi asiakirjaa, Nostra aetate ja Gaudium et spes, ovat tunnusomaisia sille uudelle vuoropuhelun, solidaarisuuden ja rinnalla kulkemisen suhteelle, jonka kirkko pyrki herättämään ihmiskunnassa. Julistus Nostra aetate kutsuu kirkkoa avautumaan vuoropuhelulle ei-kristillisten uskontojen kanssa. Pastoraalikonstituutiolla Gaudium et spes, jonka mukaan ”se ilo ja toivo samoin kuin se suru ja tuska, jota nykyajan ihmiset, varsinkin köyhät ja jollakin tavoin ahdistetut tuntevat, on samalla Kristuksen opetuslasten iloa ja toivoa, surua ja ahdistusta”[1], kirkko tahtoi aloittaa vuoropuhelun ihmisperheen kanssa maailman ongelmista solidaarisuuden ja kunnioittavan kiintymyksen merkkinä [2].

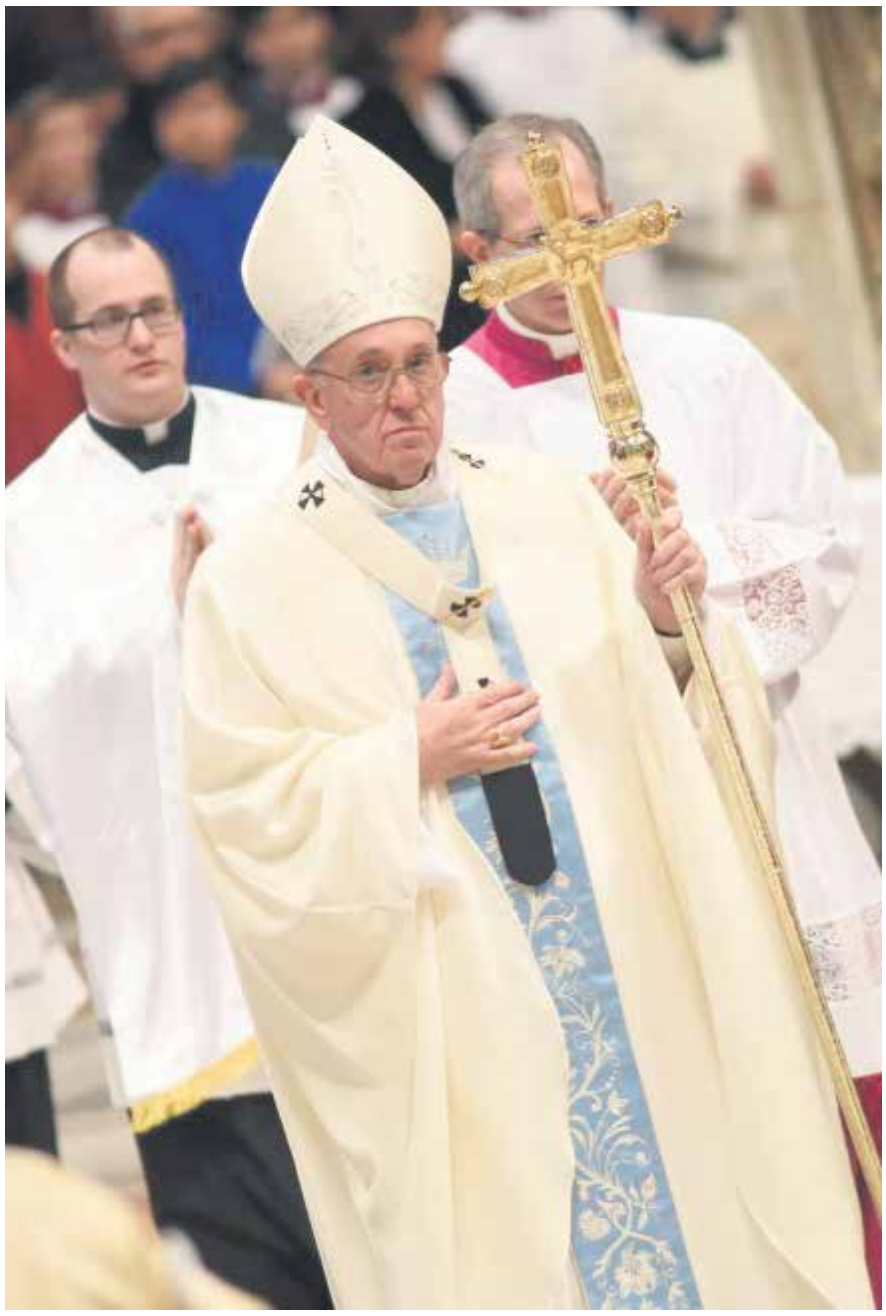

Kuvat SIR

Tältä samalta näkökannalta haluan laupeuden riemuvuoden myötä kutsua kirkkoa rukoilemaan ja tekemään työtä, jotta jokainen kristitty kehittäisi nöyrän ja myötätuntoisen sydämen – julistaisi ja todistaisi laupeudesta, ”antaisi anteeksi ja lahjoittaisi”, avautuisi ”niille, jotka elävät kaikkein syrjityimmissä elämäntilanteissa, joita nykymaailma usein synnyttää dramaattisella tavalla”, lankeamatta ”nöyryyttävään välinpitämättömyyteen tai sielua nukuttavaan tottumukseen, joka estää huomaamasta uutta, saati tuhoavaan kyynisyyteen” [3].

On monia syitä uskoa ihmiskunnan kykyyn toimia yhdessä solidaarisesti, tunnistaen liittyvänsä toisiinsa ja riippuvansa toisistaan, pitäen sydämenasianaan heikoimpia jäseniään ja yhteisen hyvän varjelemista. Tästä solidaarisen yhteisen vastuun asenteesta juurtuu perustava kutsumus veljeyteen ja yhteiselämään. Arvokkuus ja persoonien väliset suhteet kuuluvat olemukseemme ihmisinä, jotka Jumala tahtoi luoda kuvakseen ja kaltaisekseen. Luotuina, joilla on loukkaamaton arvokkuus, olemme olemassa suhteessa veljiimme ja sisariimme, joista olemme vastuussa ja joiden kanssa toimimme solidaarisesti. Ilman tätä suhdetta olisimme vähemmän ihmisiä. Juuri siksi välinpitämättömyys on uhka ihmisperheelle. Kulkiessamme kohti uutta vuotta haluan kutsua kaikkia tunnistamaan tämän voittaaksemme välinpitämättömyyden ja saavuttaaksemme rauhan.

Joitakin välinpitämättömyyden muotoja

3. Varmasti välinpitämättömyys, sydämen sulkeminen toisten tarpeilta, silmien sulkeminen ympärillään tapahtuvalta, kääntyminen syrjään välttääkseen kohtaamasta toisten ongelmia, on melko yleistä ihmisten käytöstä ja sitä on esiintynyt kaikissa historian vaiheissa. Meidän päivinämme se kuitenkin on ratkaisevalla tavalla siirtynyt yksilötasolta globaaliin mittakaavaan ja aiheuttanut ”välinpitämättömyyden globalisaatiota”.

Ensimmäinen välinpitämättömyyden muoto ihmisyhteisössä on välinpitämättömyys Jumalaa kohtaan, ja siitä syntyvät myös välinpitämättömyys lähimmäistä ja luomakuntaa kohtaan. Tämä on yksi vakava seuraus vääränlaisesta humanismista ja käytännön materialismista, joihin liittyy relativistinen ja nihilistinen ajattelu. Ihminen ajattelee olevansa oman itsensä, oman elämänsä ja yhteiskuntansa tekijä, hän tuntee olevansa itseriittoinen eikä pyri vain korvaamaan Jumalaa vaan pärjäämään täysin ilman häntä. Tämän seurauksena ihminen ajattelee, ettei ole mitään velkaa kenellekään paitsi itselleen, ja ajattelee omaavansa pelkästään oikeuksia [4]. Tätä vääristynyttä ihmisen itseymmärrystä vastaan Benedictus XVI muistutti, että ihminen tai hänen kehityksensä eivät kykene itsestään käsin antamaan itselleen lopullista merkitystään [5]. Paavali VI oli todennut, että ”todellista humanismia on vain se, joka on avoin Absoluutille, tietoisena kutsumuksesta, joka antaa oikean käsityksen ihmiselämästä” [6].

Välinpitämättömyys lähimmäistä kohtaan saa monia muotoja. Jotkut ovat hyvin asioista perillä, kuuntelevat radiota, lukevat sanomalehtiä tai katsovat tv-uutisia, mutta tekevät niin mekaanisesti, tottumuksesta. He ovat epämääräisen tietoisia ihmiskunnan tragedioista mutta eivät tunne liittyvänsä niihin tai tunne myötätuntoa. Tämä on niiden asenne, jotka tietävät, mutta kuitenkin suuntaavat katseensa, ajatuksensa ja toimintansa omaan itseensä. Valitettavasti meidän on todettava, että ajallemme tyypillinen tiedon lisääntyminen ei itsessään merkitse lisääntyvää huolta ongelmista, ellei siihen liity omantunnon avautuminen

Pyhä isä

ja solidaarisuuden taju [7]. Pikemminkin se saattaa merkitä tietynlaista unettavaa kyllästymistä ja jossain määrin ongelmien vakavuuden suhteellistamista. ”Jotkut yksinkertaisesti tyytyvät syyttämään köyhiä ihmisiä ja köyhiä maita omista ongelmistaan, yleistävät epäoikeudenmukaisesti, ja teeskentelevät löytävänsä ratkaisun ’kasvatuksesta’, joka rauhoittaa ja muuttaa nämä kesyiksi ja harmittomiksi. Tämä aiheuttaa yhä enemmän ärtymystä, kun syrjäytetyt näkevät yhteiskunnallisen syövän eli korruption syvästi juurtuneena monissa maissa – hallituksissa, liikeyrityksissä ja instituutioissa – mikä hallitsijoiden poliittinen ideologia sitten onkin” [8].

Toisissa tapauksissa välinpitämättömyys ilmenee kiinnostuksen puutteena ympäröivää todellisuutta kohtaan, erityisesti jos se on kauempana. Jotkut ihmiset mieluummin eivät etsi, eivät halua tietää ja omassa hyvinvoinnissaan ja mukavuudessaan pysyvät kuuroina kärsivän ihmiskunnan tuskanhuudoille. Melkein huomaamatta meistä on tullut kykenemättömiä tuntemaan myötätuntoa toisia ja heidän ongelmiaan kohtaan, meitä ei kiinnosta huolenpito heistä, ikään kuin heille tapahtuva ei olisi meidän vastuullamme, se ei kuulu meille [9]. ”Kun itse voimme hyvin ja tunnemme olomme mukavaksi unohdamme varmasti toiset (mitä Isä Jumala ei koskaan tee), meitä eivät kiinnosta heidän ongelmansa, heidän kärsimyksensä ja kohtaamansa vääryydet ... Silloin sydämemme lankeaa välinpitämättömyyteen: kun itse voin suhteellisen hyvin ja mukavasti, unohdan ne, jotka eivät voi hyvin” [10].

Koska elämme yhteisessä kodissa, emme voi olla asettamatta kysymyksiä sen terveydestä, kuten pyrin tekemään kiertokirjeessä Laudato si’. Vesien ja ilman saastuminen, rajoittamaton metsien hyväksikäyttö ja ympäristön tuhoutuminen ovat usein tulos ihmisen välinpitämättömyydestä, koska kaikki on suhteessa toisiinsa. Ihmisen käyttäytyminen eläimiä kohtaan vaikuttaa hänen suhteeseensa toisiin ihmisiin [11], puhumattakaan siitä, että jotkut tekevät muualla sitä, mitä eivät rohkenisi tehdä kotonaan [12].

Näissä ja muissa tapauksissa välinpitämättömyys aiheuttaa ennen muuta sulkeutumista ja toimimattomuutta. Näin se vaikuttaa siihen, että puuttuu rauha Jumalan, lähimmäisten ja luomakunnan kanssa.

Rauhaa uhkaa globalisoitunut välinpitämättömyys

4. Välinpitämättömyys Jumalaa kohtaan ylittää yksittäisen ihmisen puhtaasti yksityisen ja hengellisen alueen ja ulottuu julkiseen ja sosiaaliseen elämään. Kuten Benedictus XVI totesi, ”Jumalan kunnioittaminen ja ihmisten rauha maan päällä liittyvät läheisesti toisiinsa” [13]. Todellakin ”ilman avoimuutta transsendentille ihminen lankeaa helposti relativismin saaliiksi ja hänen on vaikea toimia oikeudenmukaisesti ja työskennellä rauhan eteen” [14]. Jumalan unohtaminen ja kieltäminen, jotka johtavat siihen, että ihminen ei enää tunnista mitään normia itsensä yläpuolella ja pitää normina pelkästään itseään, ovat aiheuttaneet mittaamatonta julmuutta ja väkivaltaa [15].

Yksilö- ja yhteisötasolla välinpitämättömyys lähimmäistä kohtaan (Jumalaan kohdistuvan välinpitämättömyyden lapsi) ilmenee kiinnostuksen ja toiminnan puutteena, mikä aiheuttaa epäoikeudenmukaisten tilanteiden pitkittymistä ja vakavaa sosiaalista epätasapainoa. Ne taas saattavat johtaa konflikteihin tai joka tapauksessa synnyttävät tyytymättömyyden ilmapiiriä, joka on vaarassa ennemmin tai myöhemmin räjähtää väkivallaksi ja turvattomuudeksi.

Tässä mielessä välinpitämättömyys

ja siitä seuraava toimimattomuus ovat vakavaa velvollisuuden laiminlyömistä – jokaisella ihmisellä kykyjensä ja yhteiskunnallisen roolinsa mukaan on velvollisuus edistää yhteistä hyvää, erityisesti rauhaa, joka on yksi ihmiskunnan arvokkaimmista hyvyyksistä [16].

Institutionaalisella tasolla välinpitämättömyys toista ihmistä, hänen arvokkuuttaan, perusoikeuksiaan ja vapauttaan kohtaan, liittyneenä voittoa ja nautintoa tavoittelevaan kulttuuriin, edistää ja joskus oikeuttaa tekoja ja toimintalinjoja, jotka lopulta uhkaavat rauhaa. Tämä välinpitämättömyyden asenne voi myös johtaa oikeuttamaan tuomittavaa talouspolitiikkaa, joka ruokkii epäoikeudenmukaisuutta, jakautumista ja väkivaltaa, yksilön tai kansakunnan hyvinvoinnin saavuttamiseksi. Usein taloudellisten ja poliittisten suunnitelmien päämäärä on vallan ja rikkauksien saavuttaminen tai ylläpitäminen jopa toisten ihmisten perusoikeuksien ja –tarpeiden hinnalla. Jos väestöltä kielletään perusoikeudet, kuten ruoka, vesi, terveydenhuolto tai työ, heillä on kiusaus hankkia ne voimakeinoin [17].

Välinpitämättömyys luonnonympäristöä kohtaan edistää metsien tuhoutumista, saastumista ja luonnonkatastrofeja, jotka irrottavat kokonaisia yhteisöjä elinympäristöstään ja pakottavat ne epävarmuuteen ja turvattomuuteen. Se luo uutta köyhyyttä, uusia epäoikeudenmukaisia tilanteita, joilla usein on synkkiä seurauksia turvallisuudelle ja yhteiskuntarauhalle. Kuinka monta sotaa on käyty ja vielä käydään resurssien puutteen vuoksi tai luonnonvarojen tyydyttämättömän janon takia [18]?

Välinpitämättömyydestä laupeuteen: sydämen kääntymys

5. Vuosi sitten muistutin Maailman rauhanpäivän viestissäni ”Ei enää orjia, vaan veljiä” ensimmäisestä raamatullisesta ihmisten veljeyden kuvasta eli Kainista ja Abelista (vrt. 1. Moos. 4:1-16), kiinnittääkseni huomion siihen, kuinka tuo ensimmäinen veljeys petettiin. Kain ja Abel ovat veljiä. He kumpikin tulevat samasta kohdusta, heillä on yhtäläinen arvokkuus ja heidät on luotu Jumalan kuvaksi ja kaltaisuuteen. Mutta heidän luomiseen perustuva veljeytensä särkyy. ”Ei ollut vain niin, että Kain ei sietänyt veljeään Abelia, vaan hän tappoi tämän kateudesta” [19]. Veljesmurhasta tulee petoksen muoto, ja Kainin kieltäytyminen Abelin veljeydestä on ensimmäinen veljellisten, solidaaristen ja vastavuoroisen kunnioituksen perhesuhteiden rikkoutuminen.

Jumala puuttuu asiaan muistuttaakseen ihmistä vastuusta kaltaisestaan, kuten Jumala teki myös silloin, kun esivanhemmat Adam ja Eeva rikkoivat yhteyden Luojan kanssa. ”Silloin Herra kysyi Kainilta: ’Missä on veljesi Abel?’ Kain vastasi: ’En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?’ Herra sanoi: ’Mitä oletkaan tehnyt! Etkö kuule, kuinka veljesi veri huutaa minulle maasta?’” (1. Moos. 4:9-10).

Kain sanoo, ettei tiedä, mitä hänen veljelleen on tapahtunut, sanoo, ettei ole hänen vartijansa. Hän ei tunne olevansa vastuussa tämän elämästä ja kohtalosta. Hän ei tunne olevansa osallinen. Hän on välinpitämätön veljeään kohtaan, vaikka heitä sitoo yhteinen alkuperä. Kuinka surullista, mikä veljes-, perhe- ja ihmistragedia! Tässä ilmenee ensimmäisen kerran välinpitämättömyys veljien kesken. Jumala sitä vastoin ei ole välinpitämätön: hänen silmissään Abelin veri on kallisarvoinen ja hän vaatii Kainin siitä tilille. Jumala siis ilmoittaa itsensä ihmiskunnan alusta saakka Jumalana, jota kiinnostaa ihmisen kohtalo.

Kun israelilaiset paljon myöhemmin ovat orjina Egyptissä, Jumala puuttuu asiaan uudelleen. Hän sanoo Mooseksselle: ”Minä olen nähnyt kansani ahdingon Egyptissä ja kuullut, miten israelilaiset valittavat sortajiensa kovuutta. Minä tiedän kyllä heidän hätänsä. Olen tullut vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja viemään heidät Egyptistä maahan, joka on hyvä ja avara ja tulvii maitoa ja hunajaa” (2. Moos. 3:7-8). On tärkeää huomata Jumalan toimintaa kuvaavat verbit: hän näkee, kuulee, tietää, tulee, vapauttaa. Jumala ei ole välinpitämätön. Hän on tarkkaavainen ja toimii.

Samalla tavalla Pojassaan Jeesuksessa Jumala laskeutui ihmisten keskuuteen, tuli lihaksi ja osoitti solidaarisuutensa ihmiskuntaa kohtaan kaikessa paitsi synnissä. Jeesus samaistui ihmiskunnan kanssa: ”esikoinen suuressa veljesjoukossa” (Room. 8:29). Hän ei tyytynyt opettamaan kansanjoukkoja vaan piti heistä huolta erityisesti nähdessään heidät nälkäisinä (vrt. Mark. 6:34-44) tai jouten (vrt. Matt. 20:3). Hän ei suunnannut katsettaan vain ihmisiin, vaan myös meren kaloihin, taivaan lintuihin, kasveihin ja puihin, pieniin ja suuriin; hän syleili koko luomakuntaa. Hän varmasti näkee, mutta ei rajoitu vain siihen, sillä hän koskettaa ihmisiä, puhuu heidän kanssaan, toimii heidän hyväkseen ja tekee hyvää tarvitseville. Eikä pelkästään tätä: hän myös liikuttuu ja itkee (vrt. Joh. 11:33-44). Hän toimii lopettaakseen kärsimyksen, surun, kurjuuden ja kuoleman.

Jeesus opettaa meitä olemaan armahtavia kuten Isä (vrt. Luuk. 6:36). Vertauksessa laupiaasta samarialaisesta (vrt. Luuk. 10:29-37) hän tuomitsee auttamatta jättämisen lähimmäisen hädän edessä: ”väisti ja meni ohi” (vrt. Luuk. 10:31, 32). Samalla Jeesus kutsuu tämän esimerkin avulla kuulijoitaan, erityisesti opetuslapsiaan, oppimaan pysähtymään tämän maailman kärsimysten edessä lievittääkseen niitä, haavojen edessä hoitaakseen niitä, käytettävissä olevin keinoin, omaa aikaansa antaen ja monista muista tehtävistä huolimatta. Välinpitämättömyys etsii usein tekosyitä: rituaalisäännösten noudattaminen, tehtävien asioiden määrä, toisista etäännyttävät vihollisuudet, kaikenlaiset ennakkoluulot, jotka estävät meitä olemasta lähimmäisiä.

Laupeus on Jumalan sydän. Siksi sen on oltava myös kaikkien niiden sydän, jotka tunnistavat olevansa hänen lastensa yhden suuren perheen jäseniä; sydän, joka lyö voimakkaasti milloin tahansa ihmisen arvokkuus – Jumalan kasvojen heijastus hänen luoduissaan – on kyseessä. Jeesus varoittaa meitä: rakkaus toisia kohtaan – muukalaisia, sairaita, vangittuja, asunnottomia, jopa vihollisia kohtaan – on mittayksikkö, jolla Jumala arvioi tekojamme. Siitä riippuu ikuinen kohtalomme. Ei pidä ihmetellä, että apostoli Paavali kehottaa Rooman kristittyjä iloitsemaan iloitsevien kanssa ja itkemään itkevien kanssa (vrt. Room. 12:15), tai Korinton kristittyjä järjestämään keräyksen solidaarisuuden merkkinä kirkon kärsiviä jäseniä kohtaan (vrt. 1. Kor. 16:2-3). Ja pyhä Johannes kirjoittaa: ”Jos joku, jonka toimeentulo on turvattu, näkee veljensä kärsivän puutetta mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus voisi pysyä hänessä?” (1. Joh. 3:17; vrt. myös Jaak. 2:15-16).

Siksi ”kirkolle ja sen julistuksen uskottavuudelle on ratkaisevan tärkeää, että se itse elää todeksi laupeutta ja todistaa siitä. Kirkon käyttämän kielen ja eleiden on välitettävä laupeutta, jotta se koskettaisi ihmisten sydämiä ja saisi heidät löytämään uudelleen tien takaisin Isän luo. Kirkon ensimmäinen totuus on Kristuksen rakkaus. Tätä rakkautta, joka antaa anteeksi ja lahjoittaa itsensä, kirkko palvelee ja välittää ihmisille. Siksi siellä, missä kirkko on läsnä, tulee Isän laupeuden näkyä. Seurakunnissamme, yhteisöissämme, yhdistyksissä ja liikkeissä, ylipäänsä kaikkialla, missä kristittyjä on,

Jatkuu seuraavalla sivulla

voikoon jokainen löytää laupeuden keitaan" [20].

Siten meitäkin kutsutaan tekemään rakkaudesta, myötätunnosta, laupeudesta ja solidaarisuudesta todellinen elämänohjelma, käyttäytymistapa suhteissamme toistemme kanssa [21]. Tämä vaatii sydämen kääntymystä, eli sitä, että Jumalan armo muuttaa kivisydämemme eläväksi sydämeksi (vrt. Hes. 36:26), kykeneväksi avautumaan toisille aidon solidaarisina. Tämä on paljon enemmän kuin "epämääräinen myötätunnon tunne tai pinnallinen liikutus monien ihmisten kärsimyksen johdosta, olivatpa he lähellä tai kaukana" [22]. Solidaarisuus on "luja ja pysyvä päättäväisyys työskennellä yhteisen hyvän puolesta, eli kaikkien ja jokaisen hyvän puolesta, koska olemme kaikki todella vastuussa kaikista" [23]. Myötätunto syntyy veljeydestä.

Näin ymmärretty solidaarisuus on moraalinen ja sosiaalinen asenne, joka parhaiten vastaa tietoisuutta aikamme haavoista ja yhä kasvavaa toisistaan riippuvuutta erityisesti globalisoituneessa maailmassa, yksilön ja hänen yhteisönsä elämän ja muun maailman miesten ja naisten välillä [24].

Solidaarisuuden ja laupeuden kulttuurin edistäminen välinpitämättömyyden voittamiseksi

6. Solidaarisuus moraalisena hyveenä ja henkilökohtaisesta kääntymyksestä syntyneenä sosiaalisena asenteena edellyttää monien kasvatuksesta ja koulutuksesta vastaavien työtä.

Ajattelen ensinnäkin perheitä, jotka on kutsuttu ensisijaiseen ja korvaamattomaan kasvatustehtävään. Perhe on ensimmäinen paikka, jossa eletään todeksi ja välitetään rakkauden ja veljeyden, yhdessä elämisen ja jakamisen, huomion ja toisista huolehtimisen arvoja. Perhe on myös etuoikeutettu ympäristö uskon välittämiseksi alkaen niistä ensimmäisistä yksinkertaisista hartauden merkeistä, jotka äidit opettavat lapsilleen [25].

Kasvattajat ja opettajat, joiden velvoittava tehtävä on kasvattaa lapsia ja nuoria kouluissa ja muissa keskuksissa, on kutsuttu olemaan tietoisia siitä, että heidän vastuunsa koskee persoonan moraalista, hengellistä ja sosiaalista ulottuvuutta. Vapauden, vastavuoroisen kunnioituksen ja solidaarisuuden arvoja voidaan välittää herkimmästä iästä alkaen. Benedictus XVI totesi kasvatustehtävistä vastaavien instituutioiden vastuuhenkilöille: "Olkoon jokainen kasvatusympäristö paikka avoimuudelle transsendenttia ja toisia ihmisiä kohtaan, vuoropuhelun, yhteenkuuluvuuden ja kuuntelemisen paikka, jossa nuori tuntee olevansa arvostettu omine kykyineen ja sisäisine rikkauksineen ja oppii arvostamaan veljiään. Opettakoon se maistamaan iloa, joka syntyy elämällä päivästä päivään todeksi rakkautta ja myötätuntoa lähimmäistä kohtaan ja osallistumalla aktiivisesti inhimillisemmän ja veljellisemmän yhteiskunnan rakentamiseen" [26].

Myös kulttuurielämällä ja viestintävälineillä on vastuunsa kasvatuksesta ja koulutuksesta erityisesti nykyajan yhteiskunnissa, joissa informaatio- ja kommunikaatiovälineet ovat yhä laajemmin saatavilla. Niiden tehtävä on ennen kaikkea palvella totuutta eikä erityisintressejä. Viestintävälineet "eivät vain informoi, vaan muovaavat vastaanottajiensa henkeä ja voivat siksi antaa huomattavan panoksen nuorten kasvatukseen. On tärkeää muistaa, että kasvatuksen ja viestinnän välillä on läheinen side: kasvatus tapahtuu viestinnän kautta, joka vaikuttaa myönteisesti tai kielteisesti persoonan muovautumiseen" [27]. Kulttuurityöntekijöiden ja median tulisi myös valvoa, että tapa, jolla ne hankkivat ja levittävät tietoja, olisi aina juridisesti ja moraalisesti hyväksyttävissä.

Rauha: solidaarisuuden, laupeuden ja myötätunnon kulttuurin hedelmä

7. Tietoisina välinpitämättömyyden globalisaation uhkasta meidän on tunnistettava, että edellä kuvaamassani näköalassa on myös lukuisia myönteisiä aloitteita ja tekoja, jotka todistavat myötätunnosta, laupeudesta ja solidaarisuudesta, joihin ihminen kykenee. Haluan muistuttaa joistakin kiitettävän sitoutumisen esimerkeistä, jotka osoittavat, kuinka jokainen voi voittaa välinpitämättömyyden, jos päättää olla kääntämättä katsettaan pois lähimmäisestään. Ne ovat hyviä käytäntöjä matkalla kohti inhimillisempää yhteiskuntaa.

Sekä kirkon sisällä että sen ulkopuolella on monia kansalaisjärjestöjä ja avustusjärjestöjä, joiden jäsenet epidemioissa, onnettomuuksissa ja aseellisissa konflikteissa kohtaavat rohkeasti vaikeudet ja vaarat hoitaessaan haavoittuneita ja sairaita ja haudatessaan kuolleita. Heidän lisäkseen haluan mainita ihmiset ja järjestöt, jotka auttavat siirtolaisia, siirtolaisia, jotka joutuvat kulkemaan autiomaiden ja merten yli etsiessään parempia elämänolosuhteita. Tällaiset teot ovat ruumiillisia ja hengellisiä laupeuden tekoja, joiden perusteella meidät tuomitaan elämämme päättyessä.

Ajattelen myös toimittajia ja kuvaajia, jotka tiedottavat julkisuuteen vaikeista, omiatuntoja haastavista tilanteista. Ajattelen myös niitä, jotka työskentelevät ihmisoikeuksien puolustamiseksi, erityisesti etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen, alkuperäiskansojen, naisten ja lasten ja kaikkien niiden, jotka ovat heikommassa tilanteessa. Heidän joukossaan on myös monia pappeja ja lähetystyöntekijöitä, jotka hyvien paimenten lailla pysyvät uskoviensa rinnalla ja tukevat heitä vaaroista ja vaikeuksista piittaamatta erityisesti aseellisten konfliktien aikana.

Kuinka monet perheet työ- ja sosiaalisten vaikeuksien keskelläkin ponnistelevat konkreettisesti kasvattaakseen lapsensa "vastavirtaan", solidaarisuuden, myötätunnon ja veljeyden arvoihin, vaikka se vaatii paljon uhrauksia! Kuinka monet perheet avaavat sydämensä ja kotinsa tarvitseville, kuten pakolaisille ja siirtolaisille! Haluan erityisesti kiittää kaikkia ihmisiä, perheitä, seurakuntia, sääntökuntayhteisöjä, luostareita ja pyhäkköjä, jotka alttiisti vastasivat pyyntöönі majoittaa kukin yhden pakolaisperheen [28].

Lopuksi haluan mainita nuoret, jotka liittyvät yhteen toteuttaakseen solidaarisia projekteja, ja kaikkia niitä, jotka avaavat kätensä auttaakseen puutteenalaisia lähimmäisiään omissa kaupungeissaan ja maissaan tai muualla maailmassa. Haluan kiittää ja rohkaista kaikkia niitä, jotka osallistuvat tällaiseen työhön, vaikka sitä ei julkisuudessa pidettäisikään esillä: heidän oikeudenmukaisuuden nälkänsä ja janonsa tyydytetään, heidän laupeutensa saa heidät löytämään laupeuden, ja rauhantekijöinä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi (vrt. Matt. 5:6-9).

Rauha laupeuden riemuvuoden merkeissä

8. Laupeuden riemuvuoden hengessä jokainen on kutsuttu tunnistamaan se, kuinka välinpitämättömyys ilmenee hänen omassa elämässään, ja pyrkimään konkreettisesti parantamaan todellisuutta, jossa elää, alkaen perheestään, lähipiiristään tai työympäristöstään. Myös valtiot on kutsuttu konkreettisiin eleisiin, rohkeisiin tekoihin yhteiskunnan heikoimpia kuten vankeja, siirtolaisia, työttömiä ja sairaita kohtaan.

Vankien osalta monissa tapauksissa on tärkeä ryhtyä konkreettisiin toimenpiteisiin heidän elämänolosuhteidensa parantamiseksi vankiloissa, kiinnittäen erityistä huomiota heihin, jotka pidätettyinä odottavat oikeudenkäyntiä [29]. On muistettava, että rangaistuksilla on kasvattava tarkoitus, ja on arvioitava mahdollisuuksia liittää kansallisiin lainsäädäntöihin muita rangaistusvaihtoehtoja vankeustuomion ohella. Haluan jälleen vedota valtiollisiin auktoriteetteihin kuolemanrangaistuksen poistamiseksi siellä missä se yhä on käytössä, ja armahdusmahdollisuuden harkitsemiseksi.

Siirtolaisten suhteen kehotan pohtimaan uudelleen siirtolaisuutta koskevia lakeja, jotta ne heijastaisivat vastaanottamisen tahtoa vastavuoroisia oikeuksia ja velvollisuuksia kunnioittaen sekä edistäisivät maahanmuuttajien integraatiota. Erityistä huomiota on kiinnitettävä siirtolaisten laillisen maassaolon ehtoihin, koska laittomalla siirtolaisuudella on vaara johtaa rikollisuuteen.

Tänä riemuvuonna haluan painokkaasti vedota valtiollisiin vastuunkantajiin, jotta ryhdytään konkreettisiin tekoihin niiden veljiemme ja sisartemme hyväksi, joilta puuttuu työtä, maata ja asunto. Ajattelen kunnollisten työpaikkojen luomista työttömyyden yhteiskunnallisen vitsauksen vastustamiseksi, työttömyyden, joka koskee suurta määrää perheitä ja nuoria ja jolla on vakavia seurauksia koko yhteiskunnalle. Työttömyys vaikuttaa raskaasti ihmisen tunteeseen arvokkuudestaan ja toivostaan, ja sitä voidaan vain osittain korvata työttömien ja heidän perheidensä avustamisella, vaikka se välttämätöntä onkin. Erityistä huomiota on kiinnitettävä naisiin, joita työelämässä valitettavasti yhä syrjitään, ja tiettyihin työntekijäryhmiin, joiden olosuhteet ovat vaikeita tai vaarallisia ja joiden palkkaus ei vastaa heidän yhteiskunnallisen tehtävänsä tärkeyttä.

Lopuksi kehotan vaikuttaviin toimiin sairaiden elämänolosuhteiden parantamiseksi, takaamaan kaikille mahdollisuuden lääkärinhoitoon ja elämälle välttämättömiin lääkkeisiin, mukaan luettuna mahdollisuus kotihoitoon.

Valtioiden johtajat on kutsuttu katsomaan oman maansa rajojen yli ja uudistamaan suhteet toisten kansojen kanssa antaen kaikille tehokkaan mahdollisuuden osallistua ja olla mukana kansainvälisessä yhteisössä, jotta veljeys toteutuisi myös kansakuntien perheen sisällä.

Tältä kannalta esitän kolminkertaisen vetoomuksen johtajille: ei pidä vetää toisia kansoja konflikteihin tai sotiin, jotka eivät tuhoa pelkästään niiden aineellisia, kulttuurisia ja sosiaalisia rikkauksia, vaan pitkäksi ajaksi myös niiden moraalisen ja henkisen koskemattomuuden; köyhimpien maiden kansainvälinen velka on annettava anteeksi tai saatettava kestävälle tasolle; on omaksuttava yhteistyöohjelmia, jotta tiettyjen ideologioiden diktatuurin sijasta kunnioitetaan paikallisen väestön arvoja ja missään tapauksessa ei vahingoiteta syntymättömien lasten perustavaa ja loukkaamatonta oikeutta elämään.

Uskon nämä mietteet yhdessä parhaiden uuden vuoden toivotusteni kanssa Neitsyt Marian esirukousten huomaan, Äidin, joka kantaa huolta ihmiskunnan tarpeista, jotta hän pyytäisi Pojaltaan Jeesukselta, rauhan ruhtinaalta, rukoustemme toteutumista ja siunausta jokapäiväiselle työllemme veljellisen ja solidaarisen maailman puolesta.

Vatikaanissa 8. joulukuuta 2015, Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen juhlapyhänä ja laupeuden ylimääräisen riemuvuoden alkaessa

Franciscus

[1] Vatikaanin II kirkolliskokous, pastoraalikonstituutio Gaudium et spes, 1.
[2] Vrt. sama, 3.
[3] Bulla Misericordiae Vultus laupeuden ylimääräisen riemuvuoden julistamiseksi, 14-15.
[4] Vrt. Benedictus XVI, kiertokirje Caritas in veritate, 43.
[5] Vrt. sama, 16.
[6] Kiertokirje Populorum progressio, 42.
[7] "Yhä globalisoituneempi yhteiskunta tekee meistä läheisiä, mutta se ei tee meistä veljiä. Järki yksinään kykenee käsittämään kaikkien ihmisten yhdenvertaisuuden ja perustamaan rauhanomaisen rinnakkaiselon heidän välillään, mutta se ei pysty perustamaan veljeyttä" (Benedictus XVI, Caritas in veritate, 19).
[8] Apostolinen kehotuskirje Evangelii gaudium, 60.
[9] Vrt. sama, 54.
[10 Paastoviesti 2015.
[11] Vrt. kiertokirje Laudato si', 92.
[12] Vrt. sama, 51.
[13] Puhe diplomaattikunnalle, 7. tammikuuta 2013.
[14] Sama.
[15] Vrt. Benedictus XVI, puhe Assisissa mietiskelyn, vuoropuhelun ja rukouksen päivänä maailman rauhan ja oikeudenmukaisuuden puolesta, 27. lokakuuta 2011.
[16] Vrt. apostolinen kehotuskirje Evangelii gaudium, 217-237.
[17] "Niin kauan kun yhteiskunnassa ja kansojen välillä ei poisteta syrjäytymistä ja sosiaalista epäoikeudenmukaisuutta, on mahdoton juuria pois väkivaltaa. Väkivallasta syytetään köyhiä ihmisiä ja köyhimpiä kansoja, mutta vailla tasavertaisia mahdollisuuksia erilaiset aggression ja sodan muodot löytävät hedelmällisen kasvualustan, joka ennemmin tai myöhemmin aiheuttaa räjähdyksen. Kun yhteiskunta – paikallinen, kansallinen tai maailmanlaajuinen – hylkää osan itsestään reuna-alueelle, ei mikään poliittinen ohjelma, lainvalvonta- tai tiedustelujärjestelmä voi loputtomasti taata rauhaa. Näin ei aiheudu vain siksi, että epäoikeudenmukaisuus synnyttää järjestelmän syrjäyttämien väkivaltaisen reaktion, vaan siksi, että yhteiskunta- ja talousjärjestelmä on juuriltaan epäoikeudenmukainen. Kuten hyvä pyrkii laajenemaan, myös se paha, johon myönnytään, eli epäoikeudenmukaisuus, on taipuvainen laajentamaan vahingollista voimaansa ja hiljalleen horjuttamaan minkä tahansa poliittisen ja yhteiskunnallisen järjestelmän perustuksia, kuinka vakailta ne näyttävätkin" (apostolinen kehotuskirje Evangelii gaudium, 59).
[18] Vrt. kiertokirje Laudato si', 31, 48.
[19] Viesti Maailman rauhanpäivää varten 2015, 2.
[20] Bulla Misericordiae Vultus laupeuden ylimääräisen riemuvuoden julistamiseksi, 12.
[21] Vrt. sama, 13.
[22] Johannes Paavali II, kiertokirje Sollicitudo rei socialis, 38.
[23] Sama.
[24] Vrt. sama.
[25] Vrt. yleisvastaanoton katekeesi 7. tammikuuta 2015.
[26] Viesti Maailman rauhanpäivää varten 2012, 2.
[27] Sama.
[28] Vrt. Angelus 6. syyskuuta 2015.
[29] Vrt. puhe kansainväliselle rikosoikeuden järjestölle 23. lokakuuta 2014.

Artikkeleita

Riemuvuosi käynnistyi myös Suomessa

Joulukuun 8. päivänä Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ avasi juhlallisessa Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen juhlapyhän messussa paavi Franciscuksen julistaman laupeuden ylimääräisen riemuvuoden Helsingin hiippakunnassa.

Tämä riemuvuosi on paavi Franciscuksen sanoin olemassa sitä varten, "että eläisimme jokapäiväisessä elämässämme todeksi laupeutta, jota Isä aina meille osoittaa". Pyhä isä jatkaa bullassaan *Misericordiae Vultus*: "Antakaamme Jumalan yllättää meidät tänä riemuvuonna. Hän ei koskaan väsy avaamaan sydämensä ovea ja toistamaan, että hän rakastaa meitä ja tahtoo jakaa elämänsä kanssamme."

Laupeuden oven avaaminen

Toisena adventtisunnuntaina suuri joukko hiippakuntalaisia kokoontui kello 11 Johanneksen kirkkoon, joka toimi laupeuden ovien avaamiseen johtavan kulkueen niin sanottuna asemakirkkona (statio). Johanneksen kirkossa vietettiin piispan johdolla lyhyt liturgia, jonka johdanto kuvaa kauniilla tavalla juhlan sisältöä:

"Rakkaat veljet ja sisaret! Katse kiinnitettynä kohti Jeesusta ja hänen laupiaita kasvojaan aloitti pyhä isämme Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen juhlapäivänä ylimääräisen riemuvuoden avaamalla meille ja kaikille ihmisille Jumalan laupeuden oven.

"Yhdessä maailmanlaajuisen kirkon kanssa tämä liturgia on saman pyhän vuoden avaus omassa hiippakunnassamme, alku sille syvälliselle armon ja sovituksen kokemukselle, joka meitä odottaa tänä vuonna.

"Voimme iloiten kuunnella laupeuden evankeliumia. Siinä Kristus, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin, julistaa jatkuvasti ilosanomaa kaikelle maailmalle kutsuen meitä iloitsemaan hänen rakkaudestaan, siitä rakkaudesta, josta aina uudestaan kerrotaan jokaiselle luodulle maan päällä."

Alkuliturgian jälkeen riemuvuoden kulkue lähti kulkueristin ja kynttilöiden johdolla Johanneksen kirkolta kohti Pyhän Henrikin katedraalia Ullanlinnan katuja pitkin kulkien. Samalla laulettiin riemuvuoden virallista hymniä ja kaikkien pyhien litaniaa. Sää oli onneksi kirkas eikä liian kylmä.

Lopulta kulkue saavutti katedraalin aukion ja piispa pyysi avaamaan katedraalikirkon pyhän oven, jota kutsutaan myös "laupeuden oveksi": "Avatkaa vanhurskauden portit niin me astumme sisään Jumalaa kiittäen." Sitten hän nousi katedraalin rappuset, astui kirkon kynnyksen yli ja lausui: "Tämä on Herran portti: Astukaamme sisään saadaksemme osaksemme laupeuden ja syntien anteeksiannon." Kirkon sisällä hän siunasi vihkiveden ja pirskotti sillä kansan. Messu jatkui normaaliin tapaan.

Toinen laupeuden ovi Stella Mariksessa

Samana päivänä piispa kävi vielä Stella Mariksessa, jonka kesäkappelin ovesta tehtiin myös laupeuden ovi. Näin kaikki keskuksessa vierailevat hiippakuntalaiset ja muut vieraat voivat kulkea pyhän oven läpi ja päästä tavalla tai toisella osallisiksi riemuvuoden hengellisistä lahjoista.

KATT

English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki.** The study group is open to all those who are interested.

The next English Catechism will be on

- **Monday January 11th at 18.30**
- **Monday January 25th at 18.30**

Contact person: **Diana Kaley**, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: fr. **Antoine Lévy, OP.**

Urkumusiikin juhlaa katedraalissa

Urkureita läheltä ja kaukaa

LAURA HAIMELIN
(Helsinki)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina
4. helmikuuta 2016 klo 18.00.

TRIDENTIINISIÄ MESSUJA

Pyhän Henrikin katedraalissa

Sunnuntaina 7.2.2016 klo 13.00
(isä Anders Hamberg)

Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiinisiä messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00.

A Tridentine Mass is celebrated again on Feb. 7th in Saint Henry's Cathedral at 13.00. These Masses are celebrated in the Cathedral normally every first Sunday of a month at 13.00.

Societas Sancti Gregorii Magni
gregoriusyhdistys.wordpress.com

Marta (vas.) ja Mariam Dano tekevät tärkeää työtä kirkon hyväksi vapaaehtoisina uskonnonopettajina lauantaikurssilla ja sakramenttiopetuksessa.

Kirkon rakentajia

Siskokset Mariam ja Marta Dano toimivat lauantaikurssin opettajina ja sakramenttiopettajina Helsingissä. He kertovat tässä haastattelussa tiestään Irakista Suomeen ja elämästään ja uskostaan tässä pohjoisessa maassa.

Irakista Suomeen

Martan ja Mariamin lisäksi Danon perheeseen kuuluvat isä, äiti, isosisko ja Mariamin kaksoisveli. Heidän äidinkielensä on aramea, sama kuin Jeesuksella. “Irakissa oli levottomuutta, joka oli seurausta Kuwaitin sodasta. Naimisiin mentyään vanhempani olivat muuttaneet Kuwaitiin. Isäni työskenteli siellä kirjanpitäjänä isossa irakilaisessa yrityksessä. Siellä syntyivät myös isosiskoni, veljeni ja minä”, Mariam Dano kertoo.

Kuwaitissa elintaso oli paljon parempi kuin Irakissa, mutta siitä perhe ei saanut nauttia pitkään. Irak hyökkäsi Kuwaitiin vuonna 1990. Perhe joutui jättämään kaiken taakseen ja palaamaan Irakiin. “Isäni menetti työnsä, eikä tulevaisuudesta ollut mitään selkoa. Se oli vanhemmilleni suuri järkytys, koska he eivät olleet koskaan kuvitelleetkaan sellaista tapahtuvan. He eivät kuitenkaan menettäneet uskoaan, ja luottivat siihen, että tämä kaikki kuului jotenkin Jumalan suunnitelmaan”, Mariam Dano jatkaa.

Perheen isä ei löytänyt Irakissa heti uutta työtä, ja oli vaikea ylläpitää samaa elintasoa, johon perhe oli tottunut Kuwaitissa. Lopulta isä perusti oman toiminimen, jonka avulla hän sai pidettyä huolta perheestään. Vuoden kuluttua Irakiin paluusta syntyi Marta.

“Irakissa asuimme sitten viitisen vuotta, minkä jälkeen muutimme Jordaniaan. Siellä ehdimme asua noin kolme ja puoli vuotta, kunnes pääsimme YK:n kautta Suomeen vuonna 1998”, Marta ja Mariam kertovat. “Ensimmäiset neljä vuotta asuimme Oulussa, ja sen jälkeen pitkään Turussa. Siellä vietimme suurimman osan nuoruudestamme.”

Opinnoista työelämään

Isosiskonsa jalanjäljissä Mariam ja Marta muuttivat kumpikin Turusta Helsinkiin opintoja varten vuonna 2012. Mariam opiskeli liiketaloutta Laurea-ammattikorkeakoulussa ja Marta farmasiaa Helsingin yliopistossa. Nyt kumpikin on jo työelämässä, Mariam Nordealla ja Marta apteekissa. “Vanhempani ja veljeni muuttivat perässämme Helsinkiin joulukuussa 2014, koska he olivat tajunneet, ettemme varmaankaan palaa takaisin Turkuun, koska työmme on täällä. He muuttivat tänne, koska perheemme on tosi läheinen ja oli vaikeaa asua erillään, eri kaupungeissa”, Mariam sanoo.

“Olemme Suomelle kiitollisuudenvelassa. Meidät otettiin täällä avosylin vastaan ja meille tarjottiin hyvät mahdollisuudet ja eväät kasvaa ja kehittyä. Vaikka olemme juuriltamme irakilaisia ja ylpeitä siitä, pidämme itseämme myös suomalaisina. Kunnioitamme omaa kulttuuriamme mutta myös suomalaista kulttuuria. Rakastamme molempia maitamme ja toivomme niille Jumalan siunausta!” Mariam ja Marta sanovat.

“Toivomme myös, että Suomi jatkaa ulkomaalaisten auttamista ja tukemista. Mutta mielestämme kaikkien, jotka muuttavat Suomeen tai muihin Euroopan maihin, tulisi kunnioittaa ja noudattaa maan sääntöjä ja elää niiden mukaisesti. Mielestämme on kuitenkin parempi, että Eurooppa ja muut maat tukevat hädässä olevia omissa maissaan, jotta heidän ei tarvitse aloittaa alusta vieraassa maassa ja vieraassa kulttuurissa, vaan autettaisiin heitä korjaamaan maidensa sisäisiä puutteita ja epäoikeudenmukaisuutta.”

Usko kasvaa perheessä

Danon perheen vahvan uskon takana on perheen äiti. “Hän on perheessämme esikuva ja tukipilari. Jo pienestä lähtien äiti kertoi meille Jumalasta ja opetti meille teoillaan, miten me voisimme noudattaa Jumalan käskyjä elämässämme. Äiti kokosi meidät iltaisin yhteen rukoilemaan, erityisesti novenakuukausina, ja rukoilimme yhdessä myös ruusukkoa”, Mariam ja Marta kertovat. “Idän kirkossa on paljon erilaisia novenoja, jotka eri kuukausina on omistettu esimerkiksi Neitsyt Marialle tai Jeesuksen pyhälle sydämelle. Rukoilimme sekä arameaksi että arabiaksi, koska se on virallinen kieli Irakissa. Molemmilla kielillä lauloimme myös hymnejä, jottemme unohtaisi äidinkieltämme.”

Suomessa Mariam ja Marta ovat huomanneet, etteivät kovin monet tiedä katolisuudesta paljon mitään. “Heille on muodostunut vääränlainen käsitys me-

Artikkeleita

dian takia tai sitten heitä ei ole kiinnostanut ottaa asiasta selvää.” Siskokset sanovat myös kiinnittäneensä huomiota siihen, että “löytyy katolilaisia, jotka eivät elä kirkon opetuksen mukaan”. Sekin muokkaa ihmisten käsitystä katolisuudesta. “Siksi yritämme parhaamme mukaan kertoa kaikille, jotka meiltä kysyvät, miksi kirkossa toimitaan tietyllä tavalla”, he toteavat.

Mariamin ja Martan ikäisiä nuoria katolilaisia ei Suomessa ole kovin paljon. “Olisi varmasti helpompaa elää katolisessa maassa, jossa ei tarvitse selittää tai perustella, miksi uskoo Jumalaan ja haluaa noudattaa hänen käskyjään.” Seurakuntien nuorisotyöstä on kuitenkin apua: “Elämistä ovat helpottaneet erilaiset aktiviteetit, kuten aikoinaan Turun kirkkoherran isä Peter Gebaran SCJ järjestämät nuorten tapaamiset ja osallistuminen Maailman nuortenpäiville – siellä koimme, ettemme ole yksin tässä maailmassa ja että Jumalan armo on yllämme.”

haluan myös antaa jotakin takaisin.”

Välillä lasten opettaminen on haasteellista. Siihen vaikuttaa lasten ja nuorten ikä ja myös heidän taustansa. “Ehkä suurin haaste on yrittää selkeyttää heidän käsitystään Jumalasta ja kirkon opetuksesta – miksi kirkossa toimitaan tietyllä tavalla ja miksi uskomme vahvistuminen on meille tärkeää. Olemme oppineet, että opettaminen ei ole helppoa, jos itse ei seiso uskonsa ja sanojensa takana ja noudata kirkon opetusta. Tekomme ja elämäntapamme kertovat paljon enemmän uskostamme kuin vain se, mitä sanomme.”

Mariamin mukaan ongelmia opetuksessa aiheuttaa erityisesti se, jos lapset ja nuoret, joiden vanhemmista vain toinen on katolilainen, eivät välttämättä kasva aidossa katolisessa ilmapiirissä. “Perheiden uskonnolliset arvot ovat vääristyneet, eivätkä he halua uskoa, mitä heille opetamme. Ratkaisu olisi se, että vanhemmat yhdessä miettisivät, mikä on pa-

etteivät usko, koska toinen vanhemmista on sanonut niin. On hankalaa yrittää selittää heille, mutta yritän parhaani mukaan. Kannustan heitä rukoilemaan vanhempiensa puolesta, koska hekin ovat ihmisiä ja tarvitsevat joskus apua”, Marta toteaa ja lisää lopuksi: “Mielestäni lapsissa on kuitenkin toivoa, koska heillä on halua oppia ja uskoa.”

Uskon ilo

Mariamilta ja Martalta on lopuksi pakko kysyä, miksi he kirkossa näyttävät aina niin iloisilta.

Mariam naurahtaa ja sanoo: “Aina kun kuulen tämän kysymyksen, se saa minut hymyilemään. Se on niin kuin silloin, kun joku on rakastunut: he ovat aina hyvällä tuulella, koska rakkaus saa heidät iloisiksi. Sama pätee minuun. Jumalan rakkaus täyttää sydämeni ilolla, jo-

Opettajina

Mariam ja Marta opettavat uskontoa lauantaikurssilla ja ovat mukana myös katedraaliseurakunnan vahvistusopetuksessa. Mariam kertoo nauttivansa opettamisesta suuresti: “Rakastan Jumalaa tosi paljon ja haluan jakaa hänen rakkauttaan muillekin. Haluan kertoa lapsille ja nuorille, kuka Jumala on ja miksi hän on tärkeä elämässämme. Koen velvollisuudekseni jakaa uskoani muiden kanssa ja näyttää heille, että eläminen katolilaisena ei ole mahdotonta, ja vaikka et ole pappi tai nunna, voit silti pyrkiä elämään säädyllisesti.”

Marta sanoo omasta puolestaan: “Opetan, koska minusta on ilo auttaa kirkkoa parhaani mukaan, mutta myös siksi, että haluan jakaa uskoani muiden kanssa. Tunnen, että olen saanut paljon, ja siksi rasta heidän lapselleen, ja tukisivat heidän kasvuaan. Yritän joka tapauksessa parhaani mukaan kertoa heille Jumalasta ja siitä, että hän rakastaa meitä kaikkia ja auttaa meitä.”

Marta yhtyy näihin ajatuksiin ja jatkaa: “Olen huomannut, että monessa maassa kulttuuri ja uskonto ovat sekoittuneet. Jotkut ajattelevat ja opettavat tapoja, jotka ovat heidän kulttuurinsa mukaisia – eivät kirkon. Tämä asia on kuitenkin korjattavissa, koska lapsille on opetettu Jumalasta ja heidät on kasvatettu uskomaan.” Seka-avioliitotkaan eivät ole ongelma, kunhan “vanhemmat ovat heti alusta alkaen, siis ennen avioliittoa, päättäneet, miten he haluavat kasvattaa lapsiaan”.

“Lapset kyselevät ja ihmettelevät, miksi toinen vanhemmista ei usko. Olen törmännyt lapsiin ja nuoriin, jotka sanovat, ka näkyy ulospäin. Vaikka elämä ei ole aina ollut ruusuilla tanssimista, olen kuitenkin tyytyväinen elämääni ja onnellinen siitä, että Jumala kuuluu siihen.”

Marta täydentää: “Elämäni on rikasta, ja luulen, että se juuri saa minut hyvälle tuulelle. Varsinkin kirkossa oleminen saa vielä paremmalle tuulelle, koska siellä Jumala näkyy paremmin meissä kaikissa ja on ihanaa nähdä niin paljon ihmisiä messussa. Vaikka jotkut varmaankin sanovat, että he osallistuvat messuun pakosta, minusta sittenkin tuntuu, että olemme yksi iso perhe.”

Kiitos haastattelusta!

Marko Tervaportti

Mellan-östern – snart fritt från kristna

The Economist (2.1.2016) behandlade i en omfattande artikel de kristnas ställning i Mellanöstern. Irak är snart ”fritt” av kristna. Pilgrimernas antal till de heliga orterna i Jerusalem minskar drastiskt på grund av det lokala våldet. På det hela taget pågår en omfattande flyttning av kristna bort från länderna i Mellanöstern. År 1910 var 14 % kristna, idag endast 4 %. I Egypten har antalet kristna fallit från ca 20 % till ca 9 %, I Syrien från ca 16 % till ca 3 %, I Palestina från ca 12 % till ca 2 %, i Israel från 8 % till ca 2 % och i Irak från ca 6 % till 0,5 %. Trenden fortsätter.

Andra orsaker varför kristna flyttar bort är att de inte längre känner sig hemma i området, den allmänna atmosfären domineras av våld och svag ekonomisk utveckling. Många kristna var företagare, handelsmän, läkare och administratörer. Deras arbetstillfällen har helt enkelt försvunnit i många länder i området. Förföljelse av kristna i Irak, Egypten och områden dominerade av IS är också en betydande orsak till utflyttningen samt ett lågt barnantal i förhållande till muslimer.

Förföljelsen av kristna påminner om Nazitysklands förföljelser på 1930- och 1940-talen av judar och andra minoriteter i Europa. I Mosul i norra Irak märktes de kristna husen med bokstaven N för ordet ”Nazarene”. Kristna hade inte getts många alternativ till konversion till Islam eller att bli dödade. Intoleransen bland den muslimska befolkningen gentemot lokala kristna ökar och blir allt mer våldsam.

En av huvudorsakerna ligger dock hos de lokala kristna själva. Dessa stödde en politisk status quo under den s.k. ”arabvåren”. Detta innebar att när den lokala ledaren föll och förlorade sin makt, blev de lokala kristna i många länder i Mellanöstern utan politiska beskyddare. Detta gällde i synnerhet för Irak, Egypten och nu Syrien.

De kristna kyrkliga ledarna påpekar att de kristna inte är gäster i Mellanöstern utan en del av samhället. Andra ledare ropar i förtvivlan att de kristna inte skall lämna området.

Den enda ljuspunkten är de kristna gästarbetarna från Asien, främst Filippinerna, vars andel av befolkningen i Förenade Arabemiraten stigit till ca 15 %. Idag finns det 40 kristna kyrkor i landet. Kanske våra kristna, närmast systrar, från dessa länder är de nya missionärerna som kanske kan stoppa den tragiska utvecklingen åtminstone i vissa länder i Mellanöstern.

Jan-Peter Paul

Artikkeleita

Jan Wijnants, 1670

ISÄ GIANNI SGREVA CP

Laupeuden vuosi: Pimeyden voimat ja Jumalan laupeus

Jumala, laupeus ja laupeuden pyhä vuosi

Laupeus ilmaisee juutalaisen kokemuksen Jumalasta: heprean sana rahamim, ”laupeus”, tulee sanasta rehem, ”kohtu”. Puhe Jumalasta, joka on ”hanun ve rahum”, armahtavainen ja laupias, tarkoittaa juutalaisen teologian käsittein, että Jumalalla on äidillinen kohtu. Ymmärrämme näin Jeesuksen laupeuden kokemuksen: hyvän paimenen, joka lähtee etsimään kadonnutta lammasta (Luuk. 15); isän, joka odottaa tuhlaajapoikaansa sulkeakseen hänet syliinsä (Luuk. 15); laupiaan samarialaisen, joka juutalaisista kulttikäytännöistä poiketen jää auttamaan rosvojoukon pieksemää miestä (Luuk. 10). Ymmärrämme Jeesusta, joka istuutui pöytään syntisten kanssa, kutsui Matteuksen, kutsui Sakkeuksen ja joka vakuuttaa ehdottomasti: ”Armahtavaisuutta minä tahdon, en uhrimenoja” (Matt. 9:13), ”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä” (Mark. 2:17).

Laupeus merkitsee siis elämän palauttamista sinne, missä se on kuollut, tai sen tukemista siellä, missä se on vaarassa. Apostolisessa kehotuskirjeessään Evangelii gaudium paavi Franciscus liittyy pyhän Tuomaan ajatukseen totuuksien hierarkiasta, jonka huippuna on Jumalan laupeus, ylin totuus, joka koskee Jumalan olemista suhteessa ihmiseen. Laupeus on suurin kaikista hyveistä (EG 37).

Jumalan laupeus suuntautuu ihmiseen, koko ihmiseen ja ihmiseen osana sitä kosmosta, johon hän kuuluu.

Laupeuden pyhässä vuodessa on kaksi suuntausta, jotka saavat mielekkyytensä siitä, miten ne liittyvät yhteen. Ennen kaikkea on kiinnitettävä katse Jumalaan, joka pelastaa Jeesuksessa Kristuksessa, hänen kärsimyksessään, kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan. Tämä on kontemplaation, meditaation, adoraation, kiitoksen suuntaus.

Pyhä Ristin Paavali, passionistien perustaja, neuvoi pastoraalisen pedagogiansa mukaan kaikkia, lähimmistä kauimpana oleviin, kirkon ihmisistä niihin, jotka ovat kaukana Jumalasta, viettämään päivittäin viisitoista minuuttia palvovassa adoraatiossa krusifiksin edessä. Hän vakuutti: ”Varttitunti Ristiinnaulitun kasvojen edessä muuttaa rosvotkin suuriksi pyhiksi.” On mietiskeltävä Jumalan laupeutta, jotta voisimme kokea sen ja julistaa sitä armahtavaisina ihmisinä.

Toinen pyhän vuoden suuntaus on katse ihmiseen, jonka Jumalan laupeus pelastaa kokonaisuudessaan, henkenä, sieluna ja ruumiina. Eikä yksinään, vaan ihmisenä yhdessä koko lunastusta tarvitsevan luomakunnan kanssa, jonka perisynti on taivuttanut katoavaisuuden alaisuuteen ja jonka ihmisen epäjärjestys on saastuttanut, ja joka synnytystuskissa odottaa saavuttavansa alkuperäisen sopusointunsa (vrt. Room. 8:22-23).

Kaksinainen suuntaus: kohti Jumalaa ja kohti ihmistä. Ja tämän katseen yhdistämme havaintoon, että pahan voimat, paha, ei lakkaa toimimasta Jumalaa vastaan, ihmistä vastaan ja maailmaa vastaan.

Jumalan pelastavan laupeuden päämääränä on vähentää saatanallisia voimia, jotka tekevät aina työtään ihmisessä ja luomakunnassa. Kun Jeesus aloittaa lähetystehtävänsä Kapernaumin synagogassa, hän ajaa siellä olleesta miehestä ulos saastaiset henget.

Jeesuksen laupeudella on täsmällinen kohde: En ole tullut terveitä, vaan sairaita varten; en ole tullut vanhurskaita, vaan syntisiä varten.

Laupeus ja apostolinen valtuutus

Apostolisessa valtuutuksessa, jonka Markus muotoilee tiivistetysti, Jeesus antaa kolminaisen vallan (exousia) apostoleilleen: ”Nämä kaksitoista Jeesus kutsui olemaan kanssaan lähettääkseen heidät saarnaamaan ja valtuuttaakseen heidät karkottamaan saastaisia henkiä” (Mark. 3:14-15). Kyseessä on kolme valtuutusta yhdessä, yksi riippuu kahdesta muusta.

Ensimmäinen valtuutus on ontologisen yhteyden eläminen Jeesuksessa, joka lähettää apostolit. Näin lähetystoiminnasta ja pahojen henkien karkottamisesta tulee itsensä Jeesuksen toiminnan jatkoa, joka edistää Jumalan valtakuntaa sekä julistamalla sitä että voittamalla alaa pimeyden voimilta.

Valon ja pimeyden, Jeesuksen ja Saatanan, Jumalan valtakunnan ja pahan herruuden yhteentörmäys kulkee apostolisten valtuutusten täyttämisen kautta. Apostoli elää täydessä yhteydessä häneen, jonka valtakunta ei ole tästä maailmasta; apostoli jatkaa Jeesuksen työtä ja julistaa, että Jumalan valtakunta etenee Saatanan vastustuksesta huolimatta; apostolin läsnäolo ja käsky torjuu Saatanan läsnäolon ja toiminnan.

Mark. 3:14 on perusteksti, kun halutaan korostaa pappisviran erityisluonnetta. Olemme liian tottuneita sellaiseen vihkimyksen sakramentin teologiaan, joka johtaa painottamaan yksinomaan Jeesuksen, ylimmäisen ja ikuisen papin, uhrista johtuvaa kultillista aspektia. Uusi testamentti antaa kultillisen merkityksen ainoastaan Jeesuksen ainoalle ja ikuiselle pappeudelle (vrt. Heprealaiskirje), ei liturgis-kultillisin käsittein vaan ilmaisten sen elämän uhrina veren vuodattamisessa ristillä (vrt. Hepr. 5; 10).

Vaikka onkin totta, että jokainen papillinen ontologia palaa Jeesuksen ainoaan pappeuteen, hänen uhriinsa – ja tiedämme, että apostolista pappeutta määrittää ennen kaikkea eukaristisen muiston ulottuvuus, ”tehkää tämä minun muistokseni!” – emme voi kuitenkaan irrottaa lähetysulottuvuutta apostolien ja heidän seuraajiensa apostolisen erityisluonteen tulkinnasta.

Artikkeleita

Pappeuden teologia kumpuaa sekä synoptisten evankeliumien että Johanneksen evankeliumin mukaan lähetysulottuvuudesta: tehdä läsnäolevaksi ja vaikuttavaksi Jeesus, joka julistaa, joka karkottaa demoneja ja joka parantaa sairaita. Evankeliumit eivät tunne pappeuden nimikettä ja sanastoa. Matteuksen (Matt. 28:19-20), Markuksen (16:15-18) ja myös Luukkaan (Luuk. 24:47) evankeliumin lopussa lähetysulottuvuus (Jumalan valtakunnan julistaminen ja valtakunnan opetuslasten kutsuminen) esitetään yhdessä pahojen henkien karkottamisen ja sairaiden parantamisen kanssa valtuutukseen itseensä kuuluvina tekoina.

Jeesuksen aloittama ”pappeus” on juutalaisesta kultillisesta pappeudesta eroten missionaarinen, se taistelee pahan voimia vastaan sovittaakseen ihmiset ja luomakunnan Jumalalle. Lyhyesti sanottuna pappeus (käytämme edelleen papillista sanastoa, vaikka meidän tulisi pikemminkin puhua lähetystehtävästä, jonka vihkimyksen sakramentti välittää) on olennaisesti taistelevaa, päämääränään vapauttaa ja parantaa ne, joita pahan toiminta on koskettanut ja vahingoittanut eri tavoin.

Miksi Jeesus ilmoittaa missionaarispapillisen valtuutuksen ominaispiirteet juuri Jumalan valtakunnan julistuksena, demonien karkottamisena ja sairaiden parantamisena?

Jeesus tuo Jumalan laupeuden koko ihmiselle. Hän on laupias samarialainen, joka kääntyy Aadamin puoleen, jota edustaa väärämielisten pahoinpitelemä ihmisparka Jerusalemista Jerikoon kulkevalla tiellä (Luuk. 10). Juutalaisen kultin seuraajat eivät jääneet auttamaan lyötyä ihmistä, vaan sen teki ei-juutalainen, samarialainen, jonka hahmossa Jeesus esittää oman itsensä.

Origeneesta lähtien kirkkoisät näkivät tässä kertomuksessa ihmisen tilan, ihmisen, joka pakenee Jumalan valtakunnasta (Jerusalemista) ja laskeutuu kohti Saatanan valtakuntaa, helvettiä (Jerikoa). Mutta Jeesuksen väliintulo torjuu pahan. Origenes ja häntä seuraten pyhä Ambrosius sanovat, että Jeesus kantaa kirkkoonsa haavoittuneen ihmisen, jokaisen aikakauden Aadamin, vapauttaa hänet paholaisen vallasta ja parantaa hänet siitä seuranneista sairauksista ja haavoista.

Paavali esittää meille koko ihmisen hengen, sielun ja ruumiin ykseytenä (1. Tess. 5:23), yhdistäen juutalaisen ja hellenistisen antropologian. Raamatun juutalaisuudessa ihminen on basar, ”liha”, ja ruah, ”henki”, jossa on keskus, lev, ”sydän”. Hellenistisessä antropologiassa ihminen on sielu ja ruumis. Paavali tekee synteesin näistä kahdesta antropologiasta: ihminen on ruah (Pyhä Henki), ”sielu” (joka voidaan karkeasti ottaen samaistaa juutalaisen antropologian ”sydämeen”) ja basar, ”liha”, ”ruumis”.

Ihminen on pelastettu, sanoo Ireneus (Adv. Haer. V), kun Henki on sielun ja ruumiin johtaja.

Kun tätä ei tapahdu, niin Hengen korvaa luonnollinen henki (1. Kor. 2), ihminen on oman itsensä vallassa, tai pikemminkin pimeyden voimien vallassa. Sillä ei voi koskaan olla puolueettomalla alueella: joko kuuluu Jumalalle tai Saatanalle. ”Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän toista pitää arvossa, hän halveksii toista” (Matt. 6:24).

Kun ihminen ei ole Hengen vallassa, hän siirtyy automaattisesti lihan vallan alaisuuteen (Gal. 5), mikä tarkoittaa, että järjestys kumotaan, niin että liha hallitsee sielua ja sielu hallitsee henkeä, ja tämä on paholaisen toimintaa.

Tämä kumoaminen voi tapahtua asteittain: aluksi valinta Henkeä vastaan, ja tämä on synti, ja lopulta koko ihmisen alistaminen, joko hänen omasta tahdostaan tai johdatellen, pahan valtaan.

Ensimmäistä tapausta varten on olemassa ripin sakramentti: laupeuden paikka, joka on uskottu apostoleille ja heidän seuraajilleen.

Paavi Franciscus haluaa muistuttaa sovituksen sakramentin viettämisestä: ”Papeille muistutan, että rippituolin ei pidä olla kidutuskammio, vaan Herran laupeuden paikka, Herran, joka innoittaa meitä tekemään parhaamme” (EG 44).

Jumalan laupeuden ensimmäistä vahvaa tekoa harjoittaa yksinomaan pappi, ja se palauttaa luonnollisen hengen Jumalan Hengen harmoniseen alaisuuteen. Juuri sakramentti on matemaattisen varma toimitus, jonka ansiosta voimme olla varmoja, että Herran laupeus voittaa pimeyden voimat ja pahan vallan. Ripin sakramentti ja sakramentaalinen synninpäästö on ensimmäinen oleellinen ja määräävä eksorkismi.

Laupeuden harjoittaminen apostolisessa palveluksessa: sakramentti, eksorkismi, vapautus, parantuminen

Laupeuden pyhänä vuonna meitä pappeja ja meidän yhteisöjämme kutsutaan kokemaan Herran uudistavan laupeuden varmuus, joka murentaa demonisen läsnäolon perustukset.

Ripin sakramentti on lähtökohta, ensimmäinen eksorkismi, peruseksorkismi, mutta myös voimakkain eksorkismi, jota pappi voi palvelutehtävässään käyttää ja joka tekee vaikuttaviksi kaikki muut vapautus- ja parantumisrukoukset ja varsinaisen eksorkismin. Kuitenkin silloin, kun ihmisen henki on luovuttanut itsensä Saatanalle tai muut ovat vihkineet ja omistaneet sen Saatanalle maagisen toiminnan tai satanististen tai esoteeristen liturgioiden kautta, Jumalan laupeus toimii erityisen eksorkismin kautta, jonka vain piispa ja piispan valtuuttama pappi voi suorittaa. On kysymys varsinaisesta pahan possessiosta, riivauksesta.

Tämä oli elämäni ensimmäinen kokemus siitä. Olin nuori pappi, 35-vuotias, kun isä Bernardo Antonini Veronasta (Jumalan palvelija, jonka autuaaksijulistamisprosessi on avattu Veronassa ja Venäjällä) esitteli minulle naisen, jolla oli suuria persoonallisuuden vaikeuksia ja myös huomattavia moraalisia ongelmia. Aluksi isä Bernardo Antonini ajatteli, että tämä naimisissa oleva nainen kärsi perheongelmista, jännitteisistä suhteista puolisonsa kanssa ja työhön liittyvistä ongelmista. Hän työskenteli puhelinyhtiössä.

Päivänä, jolloin tapasimme ensimmäisen kerran, kiinnitin erityisesti huomiota hänen silmiinsä, jotka eivät olleet ainoastaan surulliset, vaan joissa näkyi kova, melkeinpä halveksiva surumielisyys. En osannut muuta kuin jatkaa kyselemistä hänen perhe- ja työtilanteestaan. Tuli muutaman minuutin tauko, jonka aikana kutsuin hiljaisuudessa Pyhää Henkeä, ja Mariaa, Jumalanäitiä, että hän pyytäisi minulle valoa Herralta. Nainen ei voinut tietää, mitä tein, ja vielä vähemmän, rukoilinko ja mitä sanoja esitin: hän reagoi yhtäkkiä väkivaltaisesti. Hän heittäytyi minua vastaan, otti minulta passionistien merkin, jota kannoin rinnallani ja mursi sen. Minulla ei ollut kokemusta pahan maailmasta. Minulla ei ollut mitään välitöntä kokemusta eksorkismista. Sitten seuraavissa tapaamisissa asia selveni koko todellisuudessaan. Enää ei tarvittu

muita viitteitä. Voin vain rukoilla ja pyytää Herralta apua saadakseni tietää, mitä minun tuli tehdä.

Myöhemmin asia täytyi viedä piispalle, mutta tämä ei uskonut paholaisen toimintaan ja ajatteli edelleen, että kyseessä oli psykiatrinen sairaus, joka sellaisena kuului psykiatrian hoidettavaksi. Sitten tapahtui niin, että olimme molemmat, nainen ja minä, Mostarin hiippakunnassa, Medjugorjessa. Fransiskaanit veivät kysymyksen naisen ongelmasta ja hänen todennäköisestä riivauksestaan paikalliselle piispalle, mons. Zanicille, joka halusi antaa minulle, siis kaikessa kokemattomalle, valtuutuksen suorittaa eksorkismi. Erään toisen kokeneen papin, isä Robert Faricyn SJ, avustamana ja muiden fransiskaanipappien ja rukoukseemme yhtyvien ”näkijöiden” läsnäolon tukemana aloitin eksorkismin, joka jatkui viikon ajan, omistaen eksorkismirukoukselle päivittäin noin 5-6 tuntia, joskus myös yöaikaan (27.11.-4.12.1985). Näin saavutettiin vapautuksen armo.

Kyseessä oli paholaisen possessio, riivaus, josta Saatana itse kertoi selvästi, kun hänet pakotettiin Jeesuksen ja kirkon nimessä kertomaan, milloin hän oli tullut naisen elämään. 21-vuotiaana, jolloin nainen eli vaikeaa vaihetta suhteessa vanhempiinsa ja oli vaipunut syvään masennukseen, hän oli eräänä päivänä kutsunut paholaista tulemaan häneen ja auttamaan häntä. Vapautuksen tapahduttua, yleisen synnintunnustuksen jälkeen ja saatuaan sakramentaalisen synninpäästön kaikista synneistään nainen kysyi, voiko hän kertoa minulle jotain nuoruudestaan. Yllätyksekseni sain vahvistuksen sille, minkä olin kuullut suoraan Saatanalta eksorkismin eri vaiheiden aikana. Tämä tapaus oli selvä suora paholaisen possessio.

Hiljattain luokseni tuli nuori, juuri naimisiin mennyt mies, jolla oli perheessään ongelma, joka tuotti paljon kärsimystä hänen vaimolleen, äidilleen ja veljilleen. Ongelma oli lähes päivittäin eri naisten kanssa tehty aviorikos. Nuori mies ei kyennyt pääsemään irti tästä ongelmasta. Oikeassa käsivarressaan hänellä oli rintaan saakka ulottuva käärmetatuointi. Aluksi kyseessä vaikutti olevan pelkästään moraalisluonteinen ongelma, joka liittyi vaikeuksiin tunne- ja perhe-elämässä. Mutta sitten asia ilmeni absurdilla tavalla. Sakramentaalisen synninpäästön jälkeen aloin rukoilla hänen puolestaan pyytäen Herralta valoa. Ei mitään reaktiota. Nuori mies tuli toistekin. Rippi ja rukousta. Ei mitään reaktiota.

Samaan aikaan tunsin sisälläni, että hänessä oli jokin läsnäolo, ja erityisellä tavalla tietyn demonin läsnäolo, Asmodeuksen, joka on aistillisuuden paha henki. Eräänä päivänä, kun jatkoin rukousta, nuori mies sulkeutui odottamatta hiljaisuuteen ja sitten yhtäkkiä nosti huoneessa olleen pöydän ja heitti sen suunnattomalla voimalla kattoa vasten ja huusi: ”Olet paljastanut minut, pappi, tapan sinut.” Hänen eksorkistinen hoitonsa jatkuu vielä. Kyseessä on diabolinen possessio, joka johtuu synnissä pysymisestä ja seurustelusta aistillisuuden demonin kanssa. Olen pyytänyt häntä poistamaan käärmetatuoinnin, jatkamaan ripittäytymistä synneistään, ja ainoastaan Jumalan armossa, ilman sielussa olevaa syntiä, osallistumaan eukaristian sakramenttiin: nämä ovat edellytyksiä sen armon saamiseksi, joka vapauttaa hänet siitä demonista, tai pikemminkin niistä demoneista, jotka hallitsevat hänen elämäänsä. Kysyttäessä pahalta hengeltä hän vastaa olevansa legioona.

Tämä tapaus on totaalinen itseaiheutettu diabolinen possessio, joka esiintyy usein henkilössä, joka elää tavanmukaisesti synnissä katumatta ja tekemättä parannusta. Satanistinen tatuointi kertoo myös yhteyksistä satanistisiin lahkoihin, jotka ovat valitettavasti levinneet yhä laajemmalle.

On olemassa myös osittainen diabolinen possessio. Osittaisissa possessioissa demoni tai demonit näyttäytyvät ja ottavat uhrin ruumiin valtaansa possession transsin aikana, mutta uhri on kuitenkin ajoittain tajuissaan ja voi tuntea sen, mitä tapahtuu, vaikkei sen aikana voikaan hallita käyttäytymistään. Nämä ovat kaikkein vakavimpia tapauksia, jotka eivät ole harvinaisia. Seuraan parhaillaan erään 14-vuotiaan tytön tapausta, joka on mennyt mukaan satanistisiin kaveriporukoihin ja elää nyt täydellisen tietämättömänä possessiossa.

Jatkuu seuraavalla sivulla

Artikkeleita

Jatkoa edelliseltä sivulta

Seuraten Paavalin antropologista henki-sielu-ruumis-mallia (1. Tess. 5:23) voidaan sanoa, että Jumalan laupeus vaikuttaa ihmisen henkeen sovituksen sakramentin kautta, joka vapauttaa hengen, ihmisen minän, kaikesta yhteydestä pahan henkeen ja liittää sen uudelleen Jumalan Henkeen. Mutta vaikka sovituksen sakramentti poistaa ehdottomasti synnin, eri possessioiden tapauksissa vaaditaan kuitenkin erityistä eksorkismia.

Erityisen eksorkismin päämääränä on vapauttaa henkilö kaikesta itseaiheutetusta diabolisesta possessiosta ja myös vapauttaa kaikesta muiden aiheuttamasta diabolisesta possessiosta, jonka syynä on magia tai okkultistiset voimat, joihin muut voivat vedota kateudesta tai mustasukkaisuudesta halutessaan pahaa ihmisille. Riivattu on tässä tapauksessa uhri. On henkilöitä, jotka kärsivät sielussaan ja ruumiissaan muiden aiheuttamasta diabolisesta possessiosta. Tiedämme pyhimyksiä, jotka ovat kärsineet saatanallisista hyökkäyksistä, jotka voivat olla todellisia muiden aiheuttamia diabolisia possessioita, kuten pyhän Gemma Galganin tapauksessa.

Eksorkismi on välttämätön henkilön vapauttamiseksi kaikesta diabolisesta possessiosta, vapautusrukous ei riitä. Usein on välttämätöntä suorittaa eksorkismi myös silloin, kun kyseessä ei ole diabolinen possessio. On itse asiassa olemassa tapauksia, jotka eivät ole vähemmän vakavia, mutta joissa ei ole kyse diabolisesta possessiosta vaan maagisen toiminnan seurauksista, jota ovat harjoittaneet maagi tai okkultistinen pappi, kun joku kateudesta tai mustasukkaisuudesta maksaa heille halutessaan saada aikaan pahaa jollekin toiselle ihmiselle, perheelleen tai työ- ja kauppasuhteilleen.

Jos ihminen Paavalin antropologian mukaan koostuu hengestä, sielusta ja ruumiista, paholainen voi hyökätä hengen lisäksi tai hyökkäämättä ollenkaan suoraan ihmisen henkeä vastaan hänen sieluunsa (obsessio tai ”pakkomielle”) ja ruumiseensa (veksaatio tai ”kiusaus”) tai hyökätä esineisiin, joiden kanssa ihminen on tekemisissä (infestaatio). Ihmistähän ei voida erottaa siitä maailmasta, jonka kanssa hän on tekemisissä päivittäin: talostaan, työstään, ihmissuhteistaan, käyttämistään esineistä jne.

Magian vaikutukset ja okkultismin ja esoterismin harjoittaminen ilmenevät kaikenlaisina sairauksina, fyysisinä (diabolinen veksaatio) ja psyykkisinä (diabolinen obsessio), jotka koskettavat yksilöä ja perhettä ja tuhoavat perhesiteitä, rikkovat avioliittoja, haittaavat työasioita ja estävät selittämättömästi tuotantoketjun toiminnan. Tai sitten magiaa harjoitetaan taloihin, firmoihin tai autoihin. Joskus joku ei voi enää asua tietyissä taloissa. Henkilöt eivät enää nuku, kuuluu erikoisia ääniä päivin ja öin, perheen parissa esiintyy yhä enemmän sairauksia, joita lääketieteen on vaikea selittää, työpaikalla ilmenee jatkuvasti hankalia ongelmia. Ajattelen tällä hetkellä erästä yritystä, jossa heti tilauksen saavuttua ja kun pitäisi allekirjoittaa sopimus, yhtäkkiä kaikki tukkeutuu ja tietokoneilta katoavat selittämättömästi allekirjoitettavien projektien ja sopimusten tiedostot.

On kysymys diabolisesta obsessiosta,

Luca Giordano, 1663

”pakkomielteestä”, kun henkilön mieltä hallitsevat pakkoajatukset seksuaalisuuden alueella tai depressiossa, joka johtaa itsemurhaan. Diabolisen obsession seurausta voivat olla myös ajatukset ja kiusaukset tuhota pyhiä esineitä. Esimerkiksi eukaristisen adoraation tai messun aikana jotkut diabolisen obsession uhrit kärsivät ajatuksista, jotka toistuvat tahtomatta ja mielikuvista, joissa on pyhitettyjä hostioita tai häväistyjä ja tuhottuja alttareita. Henkilöt, jotka kärsivät diabolisesta obsessiosta, eivät kykene itse vapautumaan tai estämään tai hallitsemaan ajatuksiaan, ja he voivat elää syvässä lohduttomuudessa ja uupumuksessa. He kärsivät lähes aina erityisistä toistuvista unista, jotka eivät ole ymmärrettäviä normaalissa psykologisessa tilassa.

Tässä yksi esimerkki tällaisista diabolisesta obsessiosta johtuvista unista. Minulle kerrottiin nuoresta miehestä, jonka satanisti oli kironnut: Nuori mies pakotettiin suuntaamaan katseensa suunnattoman käärmeen silmiin, jotka olivat kauhistuttavat, täynnä kuolemaa ja pahuutta ja jotka saivat hänet kouristuksiin ja huutamaan ja lähes oksentamaan. Psykiatriset terapiat eivät tehoa diaboliseen obsessioon, vaan se paranee sakramenttien vastaanottamisella, hyveiden harjoittamisella ja papin siunauksella, ja se on eri asia kuin se, mihin psykiatrit viittaavat käsitteillä ”pakko-oireinen häiriö”, ”pakkoajatukset” tai ”pakkotoiminnat”. Vaikka oireet näyttävät samanlaisilta kokemattomalle tarkkailijalle, niiden välillä on ratkaisevia eroja.

Olen seurannut erästä nuorta miestä, joka kärsii diabolisesta obsessiosta. Hän kuuli äänen, joka yllytti häntä itsemurhaan tällaisella vihjailulla: Mene ulos yöllä, katso kuuta, minä haluan antaa sinulle rauhan tästä hiljaisuudesta, tee niin kuin minä sinulle sanon. Ja käsky oli heittäytyä alas sillalta. Eräänä päivänä hän kuuli äänen, lempeän ja varman, joka kehotti häntä tulemaan minun luokseni. Nuori mies saapui ja hänen kertomuksensa oli hyvin selvä. Rukoilin eksorkismirukouksen depression demonia vastaan, kun olin pyytänyt häntä ripittäytymään ja käymään ehtoollisella. Yksi ainoa kerta riitti vapauttamaan nuoren miehen itsetuhoisesta obsessiosta.

On tärkeää muistaa, että jotkut henkilöt, jotka paholainen on vallannut, voivat kärsiä samaan aikaan myös diabolisesta obsessiosta. Joskus myös silloin, kun diabolinen possessio on kukistettu, on vielä välttämätöntä torjua diabolinen obsessio eli pakkomielle. Henkilöt, jotka ovat kärsineet sekä diabolisesta possessiosta että diabolisesta obsessiosta, ovat sanoneet minulle, että obsessio oli heille suurempi kärsimys kuin itse possessio.

Diabolinen veksaatio on sellainen pahan toiminta, joka kohdistuu jonkun henkilön ruumiiseen tarkoituksena aiheuttaa hänelle sairautta, joskus aina kuolemaan asti, ja jonka syynä on kateus tai kosto sairaan perhettä tai häntä itseään kohtaan. Tässä erään lapsen tapaus: kaksi kuukautta syntymän jälkeen häneltä löydetään kasvain maksasta. Lääkärit ehdottavat elinsiirtoa. Lapsi on kuitenkin vielä liian pieni. Odotetaan noin vuoden ajan. Sillä välin vanhemmat pyytävät minua tulemaan heidän kotiinsa, siunaamaan sen ja rukoilemaan lapsen puolesta. Lääkärit antavat voimakasta hoitoa, ja lapsi selviää kuukaudesta toiseen ja saavuttaa lopulta yhden vuoden iän.

Tarjoutuu maksasiirrännäisen mahdollisuus. Elinsiirto onnistuu. Muutaman tunnin päästä lapsi saa kuitenkin sydänkohtauksen. Minut kutsutaan paikalle, rukoilemme, ja 30 sekunnin päästä lapsen sydän alkaa uudelleen lyödä. Kohtauksen jälkeen lapsen tila pysyy vakavana, hylkimisriskin lisäksi ilmenee suuria ongelmia keuhkoissa. Aikaa kuluu noin neljä kuukautta. Sillä välin rukousta jatketaan. Rukouksessa eräs henkilö, joka elää erityisessä suhteessa Jumalaan ja Mariaan, ehdottaa minulle, että katsoisin lapsen leikkikalujen joukosta, olisiko siellä nallekarhu, joka on kirottu ja jonka joku sukulainen on antanut vanhemmille. Löydämme pehmolelunallekarhun, suoritan sille eksorkismin katolisen kirkon riitin mukaan ja poltamme sen. Tarvittiin kolme tuntia pehmolelun tuhkien keräämiseksi ja heittämiseksi jokeen. Lopputulos: sairaalassa lapsen tila paranee yhtäkkiä. Viikon kuluttua lääkärit päästävät lapsen kotiin. Mitä oli tapahtunut? Kateudessaan ja mustasukkaisuudessaan eräs vanhempien sukulainen oli kääntynyt maagin puoleen, ja noidutun ja taloon tuodun leikkikalun mukana lapseen oli tullut tämä sairaus, joka oli vähällä johtaa kuolemaan.

Muita diabolisen possession tai infestaation tilanteita syntyy, kun ryhdytään tekemisiin spiritismin, esoterismin, okkultismin yleensä tai huumeiden kanssa: kyseessä on Saatanan valtaama maailma.

Puhuttaessa diabolisesta infestaatiosta, joka johtuu Saatanan hyökkäyksestä asioihin ja esineisiin, luomakuntaan, emme voi unohtaa, mitä apostoli Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeessä (8:22-23): ”Me tiedämme, että koko luomakunta yhä huokaa ja vaikeroi synnytystuskissa. Eikä vain luomakunta, vaan myös me, jotka olemme ensi lahjana saaneet omaksemme Hengen, huokailemme odottaessamme Jumalan lapseksi pääsemistä, ruumiimme lunastamista vapaaksi.” Antropologia ja kosmologia ovat yhteydessä toisiinsa Hengessä, eri tavoin toinen vaikuttaa toiseen pimeyden voimien hyökätessä.

Mikä on parannuskeino pahan vallalle?

Todetun diabolisen possession tapauksessa katolinen kirkko tarjoaa eksorkismirukouksen, jonka suorittavat tähän tehtävään asianmukaisesti valtuutetut papit. Eksorkismit suoritetaan yleensä useampana kertana, ja ne voivat joissain tapauksissa vaatia kuukausia tai jopa vuosia. Kun kyse ei ole suorasta diabolisesta possessiosta, vaan obsessiosta, veksaatiosta tai infestaatiosta, suositellaan aina ihmisille, asioille tai toiminnoille suoritettavaa vapautumisrukousta, jonka voivat tehdä kaikki. Eksorkismin ja vapautumisrukouksen välinen raja on kuitenkin häilyvä. Eksorkismiin kuuluu suora paholaiselle tehtävä käsky Jeesuksen ja kirkon nimessä poistua hänen uhristaan, kun taas vapautumisrukous on Jumalalle, Jeesukselle Marian, Jumalanäidin kautta, osoitettu pyyntö vapautuksen saamiseksi. Toisin sanoen eksorkismissa on käskyrukous, kun taas vapautusrukouksessa on pyyntö- tai anomisrukous.

Artikkeleita

Nämä ovat joitakin kokemuksia. Mutta miksi tällaista tapahtuu? Eksorkisti koskettaa joka päivä käsin Jumalan olemassaoloa; sitä totuutta, että Jeesus on kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan ainoa pelastaja, ja sitä totuutta, että on olemassa näkymättömiä olentoja, enkeleitä ja demoneja.

Eksorkisti koskettaa Saatanan ja demonien todellista ja tuhoavaa läsnäoloa, mutta myös Marian, Jumalanäidin, avun läsnäoloa, ja pyhien enkelien, erityisesti arkkienkeli Mikaelin, ja pyhien naisten ja miesten avun läsnäoloa, erityisesti heidän, joiden elämää erityisesti kosketti demoninen kokemus, kuten pyhä Gemma Galgani ja pyhä Pio Pietrelcinalainen. Se, joka parantaa ja vapauttaa, ei kuitenkaan ole Jumalanäiti Maria eivätkä enkelit tai pyhät, vaan Jumala, pelastajamme Jeesus. Mutta Marian ja pyhien rukouksen voima on suunnaton, korvaamaton, oleellinen.

Eksorkisti elää joka päivä yhteydessä yliluonnolliseen maailmaan, ennen kaikkea laupiaan ja pelastavan Jumalan maailmaan, mutta myös helvetin maailmaan, ja hän kokee sen totuuden, joka sisältyy Paavalin hymniin Filippiläiskirjeessä (2:10-11): ”Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: ’Jeesus Kristus on Herra.’”

Tämä on kirjaimellinen, todettavissa oleva totuus. Ei ole kyse mistään yksinkertaisesti uskonnolliseen kirjallisuuteen kuuluvista asioista, ikään kuin Jumalan maailma olisi vain osa uskontojen yleistä kuvastoa. Olen täällä todistamassa siitä, että Jumala on, että Jumalan maailma käsittää kosmoksen ja ihmisen. Uskomme Jeesukseen, ainoaan Pelastajaan, on meidän pelastuksemme. Jumalanäiti Maria ja pyhät kuuluvat Jumalan maailmaan, ja he rukoilevat puolestamme. Myös helvetti on ehdottoman tosi, todellinen. On olemassa pimeyden voimien maailma. Vihollinen on koko ajan työssä. Kuten Viisauden kirjassa (2:24) sanotaan, ”Paholaisen kateuden vuoksi tuli kuolema maailmaan, ja sen joutuvat kokemaan kaikki, jotka ovat Paholaisen omat”. Hän toimii aina ihmistä vastaan erottaakseen hänet Jumalasta ja estääkseen häntä palaamasta Jumalan luokse.

Raamatullinen perusta: 1. Tess. 5:23; Ef. 6:10-18; Room. 8:19-23

Ymmärtääksemme pahan toimintaa ja ennen kaikkea sitä iloa, jonka Jumalan ja hänen Henkensä voitto Saatanan maailmasta synnyttää, on tärkeää muistaa kaksi Raamatun tekstiä, molemmat Paavalilta, jotka antavat meille kristillisen kosmologian ja antropologian olleelliset avaimet: 1. Tess. 5:23 ja Ef. 6:10-18.

Antropologiasta 1. Tess. 5:23: ”Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan ja varjelkoon koko olemuksenne, teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne, niin että olette nuhteettomat Herramme Jeesuksen Kristuksen tullessa.”

Ja kosmologiasta Ef. 6:10-18: ”Vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. Pukekaa yllenne Jumalan taisteluvarustus, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Ottakaa siis yllenne Jumalan taisteluvarustus, niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyssä pysyen. Seiskää lujina! Kiinnittäkää vyöksenne totuus, pukeutukaa vanhurskauden haarniskaan ja sitokaa jalkineiksenne alttius julistaa rauhan evankeliumia. Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet. Ottakaa myös pelastuksen kypärä, ottakaa Hengen miekka, Jumalan sana. Tehkää tämä

kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta.”

Paavali tarjoaa meille Uuden testamentin antropologian synteesin. Hän yhdistää juutalaisen ja kreikkalaisen antropologian, joista ensimmäisessä ihminen koostuu maasta tai lihasta (basar) ja elämänvoimasta (nefesh/ruah) ja jälkimmäisessä ihminen on sielu ja ruumis. Tuloksena on ihminen, joka muodostuu hengestä, sielusta ja ruumiista. Jos henki voidaan samaistaa ihmisen minään, Paavalin käsityksen mukaan ihmisen henki toimii Jumalan Hengen liikkeelle panemana (vrt. 1. Kor. 2), ja näin ihminen koostuu Hengestä, sielusta ja ruumiista.

Ihminen, joka elää Jumalan valossa ja Jumalan maailmassa, on Jumalan ja hänen Henkensä valaisema ja tukema. Kun sitä vastoin Jumalan valo ei täytä ihmistä, hän – koska ei ole olemassa mitään puolueetonta aluetta – joutuu demonisen vaikutuksen alaisuuteen. Paha ei toimi ainoastaan ihmisen minän ja hänen moraalisten valintojensa alueella, mitä synti on, mutta myös psyykessä, pakkomielteiden muodossa, ja ruumiin alueella, sairauden muodossa.

Päästäkseen irti pahan vaikutuksesta tulee ennen kaikkea palauttaa minä takaisin Jumalan alueelle syntien anteeksiantamuksella, syntien anteeksiantamisessa laupeuden sakramentin kautta, niin kuin Jeesus on luvannut kirkolleen: ”Jolle te annatte synnit anteeksi, hänelle ne ovat anteeksi annetut. Jolta te kiellätte anteeksiannon, hän ei saa syntejään anteeksi” (Joh. 20:23). Eksorkismia ja vapautusrukousta ei voida tehdä eikä vapautusta voida odottaa, jos ihmisen minä, hänen henkensä, ei ole Hengen vaikutuksen alaisena syntien anteeksiannon myötä. Muuten olisi kyseessä vain toinen maaginen teko tai se toimitettaisiin kuin toinen maaginen teko.

Jumala on äärimmäisen vakavissaan vapautuksensa suhteen, ja samoin kuin paholainen pyrkii saavuttamaan koko ihmisen, niin myös Jumalalta tuleva vapautus koskee ihmistä kokonaisuudessaan. Ensimmäinen eksorkismirukous psyykelle tai ruumiille tehdään ihmisen palattua Jumalan luokse syntien katumisen ja sakramentaalisen synninpäästön kautta. Eksorkismi tai vapautusrukous koskee ihmisen vapautumista hänessä olevasta pahasta, persoonallisena todellisuutena eikä ainoastaan pahaa tekevänä toimintana, tai vapautumista pahan jättämistä vaikutuksista ihmisen psyykeen tai ruumiiseen.

Koska menneisyydestä tulevat sisäiset kivut ja henkiset haavat, erityisesti ne, jotka ilmentävät muihin ja omaan itseen kohdistuvaa vihaa, voivat tarjota oviaukon pahalle, tällaiset tilanteet on hyvä ratkaista käyttämällä sakramentteja, erityisesti rippiä, ja pääsemällä eroon niistä hyveitä harjoittamalla ja hyvän hengellisen ohjaajan tai sellaisen katolisen psykoterapeutin avulla, jolla on kokemusta paholaisen vaikutuksen uhreista.

Tässä kohtaa on tärkeätä korostaa synnin ja psyykkisen ja fyysisen sairauden välistä suhdetta.

Evankeliumit todistavat tästä suhteesta, erityisesti silloin, kun Jeesus yhdistää sairauden moraaliseen pahaan. Joskus ripin sakramentti ja kaste vapauttavat sairaudesta. Näin on halvaantuneen tapauksessa, josta Markus kertoo (2:1-12). Jeesus ottaa pois synnit ja sairaus, halvaus, poistuu.

Evankeliumien pohjalta voimme vielä painottaa sairauden ja pahan läsnäolon välistä suhdetta (Mark. 9:14-27, jossa epilektikko paranee Jeesuksen eksorkismin kautta), mutta on myös sairautta ja kuolemaa Jumalan kunniaksi (vrt. sokeana syntynyt, Joh. 9, ja Lasaruksen kuolema, Joh. 11). Ja lopulta on myös sairautta ja kärsimyksiä Kristuksen kärsimyksen täyttämiseksi hänen ruumiinsa hyväksi, joka on kirkko (Kol. 1:24).

Ef. 6:10-18 johdattaa meidät katselemaan sitä kosmologista kokonaisuutta, johon ihmisen elämä kuuluu. Pahan toiminta ilmenee koko luomakunnassa, ja siksi Paavali puhuu vapautumisesta synnytystuskista (Room. 8:22). Jos Henki ei täytä luomakuntaa, kosmos, aineellinen todellisuus, eläinten maailma joutuvat Hengen sijasta pahan toiminnan alaisuuteen, ja paha vaikuttaa luomakuntaan, eläimiin, suhteisiin. Rukouksen, sakramentaalisen elämän, siunauksen, eksorkismin ja vapautusrukouksen kautta myös asiat ja esineet palautetaan Jumalalle ja päästetään irti paholaisen vallasta. On paikkoja, työ- ja kauppapaikkoja, tehtaita ja yrityksiä, joihin paha vaikuttaa kateuden ja mustasukkaisuuden kautta ja maagisen toiminnan kautta (diabolinen infestaatio). Ainoastaa sellaisille paikoille toimitettu vapautusrukous tai taloille ja paikoille tehty eksorkismi voi tuoda vapatuksen pahan toiminnasta.

Kuinka torjua pahaa? Elämällä Jumalan armossa, säännöllisellä sakramentaalisella ripillä, rukouksella, Jumalan sanalla ja osallistumalla Kristuksen ruumiin ja veren eukaristiaan armon tilassa, niin että sielussa ei ole kuolemansyntejä.

Eksorkisti on pappi, joka Jeesuksen ja kirkon nimessä jatkaa Jeesuksen apostolista työtä, hänen, joka valitsi kaksitoista apostolia ja antoi heille vallan (exousia) olla hänen kanssaan, julistaa Jumalan valtakuntaa ja karkottaa pahoja henkiä (Mark. 3:13-14), ja näin tuoda ihminen, henki, sielu ja ruumis, takaisin Hengen alueelle (1. Tess. 5:23), ja luomakunta ja luodut asiat Hengen suunnitelman piiriin (Ef. 6:10-18).

Korostan vielä kerran, että ruumiissaan ihminen on vuorovaikutussuhteessa kosmokseen, joka häntä ympäröi, ja niin kuin vapautus pimeyden voimien hyökkäyksistä vaikuttaa koko ihmisessä, hengessä, sielussa ja ruumiissa, se vaikuttaa myös koko kosmoksessa ja siinä kosmoksen osassa, jonka kanssa ihmiselämä on vuorovaikutuksessa (maa, koti, pellot, tehdas, auto, jne.): koko luomakunta odottaa synnytystuskissa Jumalan lasten vapautta (Room. 8:19-23) siinä suuressa konsertissa, jossa kaikki alistetaan Hengen toiminnalle.

Päätös

Pahan maailma ja Hengen maailma vastakkain: näin asia juuri on. Pahan hengen maailma on suoraan Jumalan Hengen maailmaa vastaan ja ristiriidassa sen kanssa. Tämä on pahan ongelman olemus. Emme voi välttää valitsemasta Jumalan maailmaa (Jumalan valtakuntaa) Hengen toiminnassa tai maailmaa, joka on demonisen kateuden ja mustasukkaisuuden tuotetta: Joko kuulumme Jumalan valtakuntaan tai kuulumme paholaisen vaikutukseen.

Ei ole olemassa keskitietä, ei ole olemassa puolueetonta aluetta. Kaikki tämä on perustavaa ihmisen antropologialle, jokaiselle meistä, jotka elämme maailmassa, jonka Jumala on luonut mutta jota paholainen yrittää valloittaa ja ottaa omakseen perustamalla oman pimeyden, vihan, sairauden, sodan valtakuntansa.

Päinvastoin kuin paholainen, Henki toimii vapaudessa, ja kun häntä kutsutaan vapaudessa, hän kukistaa pimeyden hengen, joka toimii nimettömyyden, kateuden, vihan ja kaunan pimeydessä. Jeesus on ilmoittanut vallan poistaa synnin (Mark. 2:9) ja voiman poistaa pahan toiminnan ihmisistä, heidän sisimmästään ja ruumiistaan, sekä vapauttaa myös luodut asiat ja esineet pahan vallasta.

Kaikki tämä tapahtuu uskossa Jeesukseen, ainoaan Pelastajaan, ja Marian, Jumalanäidin, ja pyhien avulla. Kaikki tämä on ilmausta ja tulosta Jumalan laupeudesta, joka hävittää pimeyden voimat.

Voitto pahan hyökkäyksistä ihmisen sydämessä, hänen hengessään, psyykessään ja ruumiissaan on Jumalan laupeuden lahjaa, ja me papit olemme tämän laupeuden palvelijoita ja välineitä, kirkon nimessä, joka on Jumalan laupeuden paikka ja koulu.

Isä Gianni Sgreva CP

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Isä meidän
Matt. 6:6-13

Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile sitten Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.

Rukoillessanne älkää hokeko tyhjää niin kuin pakanat, jotka kuvittelevat tulevansa kuulluiksi, kun vain latelevat sanoja.

Älkää ruvetko heidän kaltaisikseen. Teidän Isänne kyllä tietää mitä te tarvitsette, jo ennen kuin olette häneltä pyytäneetkään.

Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme.

Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa.

Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Kommentti

Jeesus antaa meille joitakin neuvoja, jotta rukoilisimme hyvin. Tässä Herra puhuu rukoushetkestä eli ajasta, jolloin minä haluan puhua rauhallisesti Jumalan kanssa.

Rukoushetki on keskustelua Jumalan kanssa. Jeesus osoittaa meille, kuinka tärkeää on keskittyä siihen. Jos minä haluan tavata Jumalan, minun pitää astua ”sisälle huoneeseeni” eli sydämeeni ja sulkea pois kaikki aistit. Tällöin minun ruumiini ja sieluni voivat keskittyä Jumalaan.

Sitten, kun olen valmis ja avaan sydämeni, pystyn puhumaan Jumalan kanssa hyödyllisesti. En tarvitse kännykkää. Rukous on suora keskustelu ilman jonottamista. Jumala, Isä, kuulee minua aina innoissaan Jeesuksen kautta.

Ehkä olet huomannut, että joskus, kun joku presidentti tapaa toisen valtionpäämiehen vierailulla, tarvitaan tulkkia, koska hän ei osaa puhua hyvin toista kieltä. Luultavasti presidentti on oppinut kaksi tai kolme sanaa ollakseen kohtelias ja saamaan suosiota toiselta presidentiltä, mutta tarvitaan silti joku muu, joka kääntää koko keskustelun.

Jeesus tekee juuri niin. Kun en osaa sanoa mitään Isä Jumalalle, tai kun puheeni on lyhyttä ja epätäydellistä, Jeesus täydentää, korjaa ja parantaa sitä. Silloin Isä Jumala ”ymmärtää”, mitä haluan sanoa ja hyväksyy sen, koska se on jo Jeesuksen pyyntö.

Sen lisäksi Jeesus opettaa minulle, millä tavalla voin kohdata Jumalan. Hän kutsuu Jumalaa Isäksi. Minun rukoushetkessäni etsin Jumalaa ja löydän hänet isänäni. Kuinka usein rukoilen tätä rukousta, jonka Jeesus on meille opettanut?

Yritä toistaa sitä usein, niin varmasti olet Jumalan läsnäolossa koko ajan ja elämästäsi tulee jatkuvaa rukousta tehdessäsi sitä, mitä sitten teetkin.

isä Raimo Goyarrola

KIRJA: Matka Jumalan sydämeen

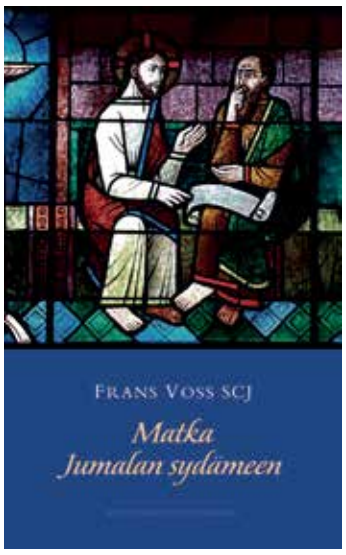

Isä Frans Vossin SCJ kirja Matka Jumalan sydämeen on oivallisella ja selkeällä tavalla kristinuskon perustotuuksista ammentava opaskirja. Teos on koottu Fides-lehdessä julkaistuista artikkeleista, joiden välityksellä lukijaa opastetaan Jumalan sydämeen matkaamisen vaiheita kutsusta alkaen.

Vaikka kirjan artikkelit on kirjoitettu eri aikoina ja eri tilanteissa, voidaan teksteistä nostaa esille kolme keskeistä opetusta. Ensiksi, paikka Jumalan sydämessä perustuu luotuisuuteemme. Isä Frans opettaa väkevästi, kuinka jano ja kaipaus takaisin Luojamme sydämeen on peruuttamattomasti juurrutettu Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi luotuun ihmiseen. Kirja liittyy siihen katolisen kirkon luomisopilliseen traditioon, jonka ytimekkäin ilmaus on kirkkoisä Augustinuksen lausahdus: ”Sinä olet luonut meidät itseäsi varten (fecisti nos ad te)”. Toiseksi kirja opettaa, kuinka Vapahtajamme Jeesus Kristus on työllään tullut täyttämään tuon kaipauksen ja on seuramme ja oppaamme matkalla Jumalan sydämeen. Kolmanneksi kirjasta voi lukea, miten Pyhä Henki on lahjojensa välityksellä kirkon, eli Kristuksen ruumiin, kautta matkaevääänä vaelluksellamme kohti Jumalan sydäntä.

Kirja on jaettu neljään matkan eri vaiheita kuvaavaan päälukuun. Ratkaisu tuo jäntevyyttä artikkelien kokonaisuuteen, vaikkakaan aina artikkelit eivät sisällä vain kyseessä olevan pääluvun teemoja. Valtaosa luvuista keskittyy Jumalan sydämeen vievän matkan kuvaukseen ja sillä tiellä olevien opastamiseen. Kirjan kokonaisuutta hiukan hajottavat muutamat kirjan pääteemasta poikkeavat artikkelit. Tällaisia ovat esimerkiksi paavien vaihtumisten yhteydessä kirjoitetut tekstit. Toisaalta terävillä huomioillaan ne olivat ainakin minulle erittäin mielenkiintoisia.

Kokonaisuudessaan voin suositella kirjaa luettavaksi. Se opastaa huomaamaan, ettei Isä rakkaudessaan kutsu ja Pojassaan saattele meitä mihinkään vieraaseen paikkaan, vaan omaan sydämeensä, jonne olemme luomisemme ja vieraantumisemme hetkestä saakka, välillä vähemmän ja välillä enemmän tiedostaen, kaivanneet. Tälle viestille on tässä ajassa mitä suurimmassa määrin tilausta.

Kalle Hiltunen

San Damianon osuuskunnan jäsen
Herättäjä-Yhdistyksen aluesihteeri

Tunnistatko ketä kuvassa on? Fides-lehdessä esitellään ryhmäkuvia vanhan Stella Mariksen lapsista. Jos tunnistat itsesi tai ystäväsi, niin soita Raimo Painiolle, 0400-267691, tai lähetä sähköpostia Kati Pap-Dévényille, kati.pap.devenyi@gmail.com, ja ilmoita, kuka kuvassa olet tai kuka ystäväsi on, niin saamme vähän tarkempaa tietoa tallennettua arkistoon.

KARNEVAALIT TULEVAT – oletko valmis?

Lauantaina 6.2. klo 18.30 jälkeen
Pyhän Henrikin seurakuntasalissa.
Bändi soittaa ja laulu raikaa, on ruokaa ja juomaa, mukavaa oloa, kilpailuja, arpajaiset.
Kaikki tämä 25 euroa + arvat + kolikkoja kilpailuun.
Lippuja myyvät Rita Kaira p. 040 767 9157 ja Marja-Leena Rautakorpi p. 045-3199509.
Pyhän Henrikin yhdistys ry.

Ilmoitukset

Laupeuden riemuvuoden pyhiinvaellus Pyhään maahan 4.-14.4.2016 (10 päivää)

Pyhiinvaelluksen ohjelmassa on Nasaret, Kesarea, Karmel-vuori, Haifa. Tiberiaksen järvi, Kapernaum, Tabga: ruokkimisihme, Pietarin primaatti, autuaaksijulistukset, Domus Galileae. Filippuksen Kesarea, Tabor-vuori, Kaana. Sikem/samarialainen nainen, kaste Jordan-virrassa, Ein Kerem. Betlehem, Paimenten niitty, Maitoluola, Jeesuksen syntymäkirkko, Ortas, P. Maria Crocifissa. Juudean autiomaa, Jeriko, Kuollutmeri. Qumran, Betania/Al.Azaryye. Jerusalem: Öljymäki, Betfage, Taivaaseenastuminen, Pater Noster, Dominus Flevit, Getsemane, Neitsyt Marian hauta, Siioninvuori, Gallicantu, Cenaculum, Dormitio Mariae. Heprealaiskortteli ja Itkumuuri. P. Anna, Via Crucis. Yksityiskohtainen vierailu Pyhän haudan kirkossa ja vapaa-aikaa. Yad Vashem, Emmaus/Nicopolis, Jaffa/Tel Aviv.

Hinta 1330 euroa (2 hengen huoneissa), yhden hengen huoneen lisämaksu 280 €. Pyhiinvaelluksen opas on isä Gianni Sgreva CP Stella Mariksesta, kielinä englanti, suomi, italia, ranska. Lisätietoja ja ilmoittautuminen 1.3.2016 mennessä isä Giannille: 040-1382881, totustuus@hotmail.it.

Suomen Caritas ry
Caritas Finland rf

Toimistomme aukioloajat vaihtelevat. Sovithan tapaamisesta etukäteen s-postitse tai puhelimitse, niin olemme varmasti paikalla.

•

Våra öppettider varierar. Vänligen boka ditt besök på förhand per telefon eller e-post så att någon säkert är på plats.

•

Our opening hours vary. Please book your visit in advance either by phone or by email, so we can make sure somebody is at the office.

•

Osoite/adress/address **Maneesikatu 2 a, 00170 Helsinki**
Puh/tfn/ph **+358 91 35 7998** • *E-mail* **caritas@caritas.fi**
www.caritas.fi

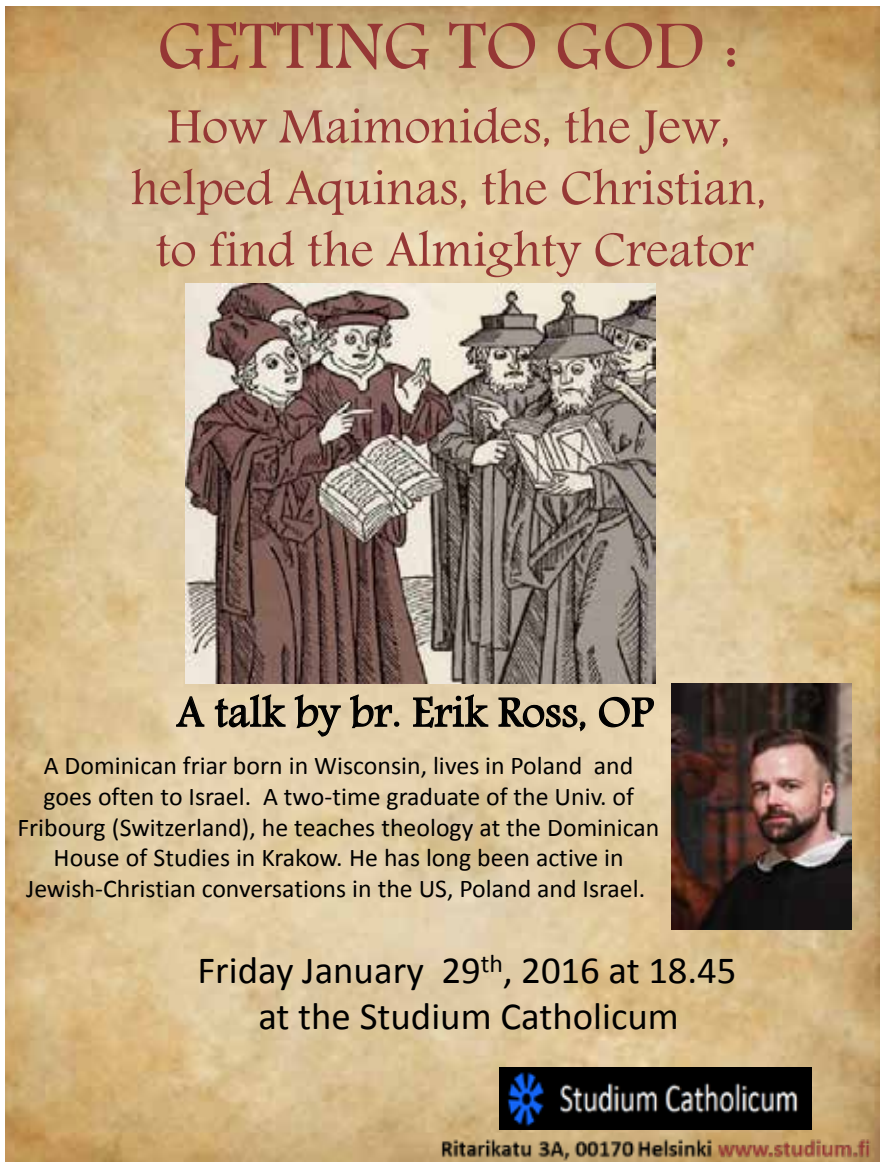

Maallikkodominikaanit

kokoontuvat Studium Catholicumissa (Ritarikatu 3 B, 00170 Hki) tiistaina 19.1. kello 18.00. Kokous alkaa pyhällä messulla, jonka jälkeen Teemu Heikman kertoo dominikaanisääntökunnan syntyvaiheista. Ohjelmassa myös kahvit ja keskustelua sekä kompletorium. Kevään muut kokouspäivät ovat 16.2., 29.3. ja 29.4. **Kokoukset ovat avoimia kaikille kiinnostuneille.**

Tervetuloa!

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.*
Yhteys, *Contact:* Markus Mäkelä 044-5021206.

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää, joka on kuukauden toinen perjantai.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 15.1.–14.2.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

• La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai 13.00 gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45, su 17.30, ma, ke ja pe 17.30 ja sopimuksen mukaan.

• *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, Family Mass or 13.00 Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45, Sun. 17.30, Mon., Wed., and Fri. 17.30 and by appointment. Masses also in other cities..*

16.1. la 17.30 pyhän Henrikin juhlallinen vesper, 18.00 aattomessu
17.1. su pyhä Henrik: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
18.1. ma 18.00 johdantokurssi seurakuntasalissa
19.1. ti 14.00 seniorit
21.1. to 18.00 lectio divina, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
23.1. la 10.00 ensikommuunio-opetus seurakuntasalissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.00 messu Tapanilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 14.00 messu arabiaksi, 16.00 ekumeeninen pyhiinvaellus, 18.00 iltamessu
25.1. ma 18.30 jatkokurssi seurakuntasalissa
26.1. ti 18.00 Catholic Students' Club: ruusukko ja messu
28.1. to 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messupalvelijoiden tapaaminen kirkossa, 18.00 iltamessu
2.2. ti Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
4.2. to 18.00 urkukonsertti, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
6.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu, 19.00 karnevaalit seurakuntasalissa
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 13.00 gregoriaaninen messu, 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 iltamessu
8.2. ma 18.30 kirjallisuuspiiri
9.2. ti 18.00 Catholic Students' Club: ruusukko ja messu
10.2. ke tuhkakeskiviikko: 16.30 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 messu
11.2. to 18.00 elokuvakerho, 19.00 avioliittokurssi kirkossa
13.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
14.2. su paaston 1. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.00 messu Tapanilassa, 12.30 perhemessu, 13.45-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 17.1. su 15.00
Tapanila (Veljestentie 6, Helsinki): 24.1., 14.2., 28.2., 13.3. su 11.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

• La 9.30 (tai 11.00) messu suomeksi (katso aika ohjelmasta), 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous (paastonaikana ristintie), 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. su perhemessu englanniksi, 3. su vietnami, 4. su perhemessu, 5. su saksa), 14.00 messu tagalogiksi (2. ja 4. su), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi (paastonaikana ristintie), 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe 7.30 laudes, 8.00 messu suomeksi, ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, 18.30–19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe, la 17.30–17.50, su 9.30-9.50 ja 17.30–17.50. Seurakunnan kanslia avoinna sopimuksen mukaan.

• *Sat. 9.30 (or 11.00) Mass in Finnish (see schedule below), 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish (Stations of the Cross during Lent), 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd Sun. Family Mass in English, 3rd Sun. Vietnamese, 4th Sun. Family Mass, 5th Sun. German), 14.00 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English (Stations of the Cross during Lent), 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri. 7.30 Laudes, 8.00 Mass in Finnish, Mon., Tues., Wed., Thurs.. Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 Adoration, Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed. Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.50, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open upon request.*

16.1. la 9.30 messu suomeksi, 10.00–14.00 vahvistusopetus Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 13.00 ukrainalainen liturgia, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu suomeksi, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.2. ti Herran temppeliintuominen: 18.00 messu suomeksi
3.2. ke 8.00 messu suomeksi, 14.00 messu suomeksi ja Maria–klubi, 18.00 messu suomeksi
6.2. la 9.30 messu suomeksi, 10.00–14.00 opetus ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 14.00 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
10.2. ke tuhkakeskiviikko (paasto- ja abstinenssipäivä): 8.00 messu suomeksi, 16.00 messu englanniksi/Mass In English, 18.00 messu suomeksi
13.2. la 10.00–14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
14.2. su paaston 1. sunnuntai: 9.30 ristintien hartaus, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu englanniksi/Family Mass in English, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ristintien hartaus englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): 30.1., 20.2., 12.3., 2.4., 7.5. la 16.00
Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkkullantie 26): 16.1., 27.2., 19.3., 23.4. la 14.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

• Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, kuukauden 1. su: 12.30 messu puolaksi, kuukauden 2. sunnuntai: 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

• *Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 1st Sunday of each month: 12.30 Mass in Polish, 2nd Sunday of each month: 12.30 Mass in Vietnamese, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

16.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.1. ti 18.45 informaatiokurssi
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.2. ti 18.45 miestenpiiri
6.2. la 10.00 messu Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.2. ti 18.45 teologinen opintopiiri
10.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu
11.2. to 17.30 ristintien hartaus
12.2. pe 18.00 messu Porissa
13.2. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
14.2. su paaston 1. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 13.2. la 9.30

DIASPORA
Ahvenanmaa (ev.lut. kirkko, St.Mårtensgården, Hindersböle): 16.1., 6.2. la 10.00
Eurajoki (ev.lut. kirkko, Kukkapolku 2): 24.1., 14.2. su 15.00
Pori (ort. kirkko, Maantiekatu 46): 12.2. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, to 18.00 adoraatio ja messu, pe 18.00 messu. La 10.00 tai 12.15 messu (katekeesi kerran kuussa klo 9.00). Rippiaika to 17.30-17.55 ja su 10.00-10.25 sekä 11.40-11.55 tai sopimuksen mukaan.

• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' Chapel, Thurs. 18.00 Adoration and Mass, Fri. 18.00 Mass. Sat. 10.00 or 12.15 Mass (Catechesis once a month at 9.00). Confessions Thurs. 17.30-17.55 and Sun. 10.00-10.25 and 11.40-11.55 or by appointment. For the latest updated program, see olavi.katolinen.fi.*

17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, Huom. ei messua Joensuussa!
19.1. ti pyhä Henrik: 7.00 messu kirkossa
23.1. la 15.00 messu Mikkelissa
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa
25.1. ma pyhän apostoli Paavalin kääntymys: 18.00 messu
27.1. ke pyhä Angela Merici: 18.00 messu
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
2.2. ti Herran temppeliintuominen: 7.00 messu kirkossa
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa
10.2. ke tuhkakeskiviikko (paasto- ja abstinenssipäivä): 18.00 messu
14.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 12.00 messu Kajaanissa, 17.00 messu Joensuussa

JOHDANTOKURSSI 12.2. pe 19.00

KATEKEESI
16.1. la 9.00 (perhemessu klo 12.15)

DIASPORA
Joensuu (ort. seminaari, Torikatu 41 tai ort. kirkon seurakuntasali, Kirkkokatu 32): su 17.00: 24.1. seminaarissa, 7.2. seminaarissa, 14.2. seminaarissa, 21.2. seurakuntasalissa, 28.2. seminaarissa, 6.3. seminaarissa, 13.3. seminaarissa, 20.3. seminaarissa, 27.3. seminaarissa
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): su 12.00: 14.2., 6.3., 3.4., 1.5.
Kuopio (Pyhän Joosefin kirkko, Lönnrotinkatu 24): su 17.00: 31.1. (katekeesi klo 16.00)
Mikkeli (ev.lut. srk-keskus, Savilahdenkatu 20): la 15.00: 23.1. kryptassa, 5.3. kryptassa, 2.4. kryptassa, 14.5. kryptassa
Savonlinna (Pääskylahden ev.lut. kirkko, Kaartilantie 62): su klo 9.00: 21.2., 13.3., 10.4., 8.5.

Huom! Ohjelmaan voi tulla muutoksia. Päivitetty ohjelma löytyy seurakunnan kotisivulta osoitteesta olavi.katolinen.fi.

TAMPERE

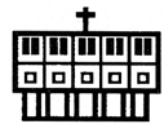

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 16.30 ruusukko englanniksi, 17.00 messu englanniksi. Ma, ke, to, pe 18.00 messu. Ke 17.40 vesper, ti, to ja pe 18.30 adoraatio. La messuaika vaihtelee. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 16.30 Rosary in English, 17.00 Mass in English. Mon., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass. Wed. 17.40 Vespers, Tues., Thurs. and Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass time varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
23.1. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

päämessu, 11.30 ensikommuunio-opetus, 12.00 messu vietnamiksi, 14.00 ekumeeninen hartaus, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.30 vahvistusopetus, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
10.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu
12.2. pe 17.30 ristintien hartaus, 18.00 iltamessu
13.2. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
14.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.30 ensikommuunio-opetus, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 23.1., 13.2., 12.3. la 9.50

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon seurakuntasali, Matti Alangon katu 11): 7.2., 6.3. su 15.00
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): klo 16.00: la 30.1., la 27.2., ma 28.3.
Kristiinankaupunki (ev.-lut. kirkko, Läntinen Pitkäkatu 20): klo 18.00: pe 19.2., la 19.3.
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): klo 12.00: la 30.1., la 27.2., ti 29.3.
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: la 16.1., su 31.1., su 14.2., la 20.2., su 28.2., la 12.3., ma 28.3.
Seinäjoki (Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1): klo 18.00: pe 15.1. seurakuntasalissa, la 13.2. seurakuntasalissa, pe 11.3. toimituskappelissa
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: la 16.1., su 31.1., su 14.2., la 20.2., su 28.2., la 12.3., su 20.3. Huom.! klo 12.00 messu puolaksi ja 16.00 messu suomeksi ja englanniksi, su 27.3. klo 17.00 (Huom. aika!)

KOUVOLA

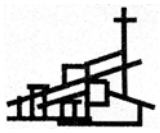

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

• Su 11.00 (1., 2., 4. ja 5. su) tai 18.00 (3. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.
• *Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd, 4th and 5th Sun.) or 18.00 (3rd Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 18.00 messu
19.1. ti pyhä Henrik: 18.00 juhlamessu
21.1. to pyhä Agnes: 18.00 iltamessu
23.1. la 13.00 perhemessu
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 11.00 messu
28.1. to pyhä Tuomas: 18.00 iltamessu
31.1. su Herran temppeliintuominen: 11.00 messu
4.2. to 18.00 iltamessu
5.2. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 11.00 messu
10.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
11.2. to 18.00 iltamessu
12.2. pe 18.00 ristintien hartaus
14.2. su paaston 1. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA
Hamina: Sopimuksen mukaan seurakuntalaisten kodeissa.
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 14.2. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 6.2. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 17.1., 21.2. su 12.00
KATEKEESI
Kouvola (seurakuntasali): 23.1., 27.2. la 11.00-13.00 (opetuksen päätteeksi messu klo 13)
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 6.2. la 14.00-16.00

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu. To 17.00 adoraatio, messu adoraation jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.00 Adoration, Mass after Adoration. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

17.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
19.1. ti pyhä Henrik: 17.00 messu
24.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 14.00 ekumeeninen jumalanpalvelus, 17.00 messu Raahessa
31.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
2.2. ti Herran temppeliintuominen: 17.00 messu
7.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
10.2. ke tuhkakeskiviikko (paasto- ja abstinenssipäivä): 18.00 messu
14.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

EKUMEENINEN JUMALANPALVELUS kristittyjen ykseyden edistämisen puolesta 24.1. su 14.00 katolisessa kirkossa

JOHDANTOKURSSI 15.1. pe 18.00

Messupalvelijoiden kokoontuminen 5.2. pe 18.00

PERHEMESSU 20.2. la 11.00

USKONNONOPETUS 16.1., 6.2., 20.2. la 10.00

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 17.1. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 7.2. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 24.1. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 14.2. su 17.30

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Kotisivu www.stellamaris.today. Kanslia puh. 040-1356381, sähköposti stellamaris@katolinen.fi. Isä Gianni Sgreva CP, 040-1382881, totustuus@hotmail.it. • Sunnuntaiden ja arkipäivien ohjelma kotisivulla. • Sunday and weekday programme on the homepage. • Joka keskiviikko klo 20.00 seminaari paavin apostolisesta kehotuskirjeestä Evangelii gaudium. • Joka perjantai klo 20.30 Lectio divina italiaksi, ja tarpeen mukaan myös englanniksi (suomeksi) lauantaisin klo 16.00. • Every Wednesday at 8 pm. a seminary on the papal apostolic exhortation Evangelii gaudium. • Every Friday at 8.30 pm. Lectio divina in Italian, and if needed also in English (Finnish) on Saturdays at 4 pm.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh/fax 09-135 7998. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Aukioloajat vaihtelevat, sovithan tapaamisesta etukäteen.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 0961206711, fax 0961206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • **Kirjasto o**n avoinna maanantaina, tiistaina ja torstaina klo 13-16 sekä keskiviikkona ja perjantaina klo 13-18 • **Messut** maanantaisin, keskiviikoisin ja perjantaisin klo 12.00 • **Holy Mass** in English at the Studium Catholicum Mondays, Wednesdays, and Fridays at 12.00 • Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta kotisivulla www.studium.fi. Också på svenska. More information available in English at www.studium.fi.

Yhdistykset & yhteisöt

Academicum Catholicum

AC jatkaa toimintansa Studium Catholicumin kirjastossa (Ritarikatu 3 A, 3. krs). • Lisätietoja: academicumcatholicum.blogspot.fi • Luennot ovat avoimia myös ei-jäsenille. Ks. mainos s. 17.

AC kommer att hålla sitt program på nytt i Studium Catholicums bibliotek på Riddaregatan 3A, 3 vån. alltid på en torsdagskväll en gång i månaden. • Mer information: academicumcatholicum.blogspot.fi • Icke-medlemmar är också hjärtligt välkomna. See annons s. 17.

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. • Birgittalaisoblaatit kokoontuvat kerran kuukaudessa Turun birgittalaisluostarissa. Aluksi on vesper yhdessä birgittalaissisarten kanssa Turun katolisessa kirkossa kello 16.30. • Yhteyshenkilö: Raija Markkula, sähköposti raija.markkula7@gmail.com, puhelin 040-5783024.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English in Saint Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: 26.1. • 9.2. • 23.2. • 8.3. • 22.3. • 5.4. • 19.4. • 3.5. • 17.5. • Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! More information: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Kevät 2016 – 68. toimintavuosi • Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa, jonka jälkeen mahdollisuus iltamessuun klo 18. Kokoukset ovat avoimia kaikille. • **9.2.** veli Gabriel kertoo dominikaaneista ja heidän 800v.-juhlavuodestaan. • **8.3.** rehtori, isä Cristiano Magagna kertoo Redemptoris Mater -hiippakunnallisesta lähetysseminaarista. • **12.4.** Risto Mantovani OFS kertoo Tuomas Kempiläisen teoksesta Ruusutarha. • **10.5.** isä Manuel Prado kertoo Opus Dein toiminnasta ja hengellisyydestä. Lisätietoja kotisivuilla: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Marko Tervaportti, mtervaportti@gmail.com. Moderaattori Anders Hamberg. • Tulevista tridentiinisistä messuista ilmoitetaan yhdistyksen kotisivulla ja/tai Facebookissa. Seuraava tridentiininen messu Pyhän Henrikin katedraalissa sunnuntaina 7.2.2015 klo 13.00.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot (OCDS)

Vastuuhenkilö: Eeva Kaario-Kela OCDS, gsm 050-3562427, postitusosoite Martintie 19, 02270 Espoo. Kotisivu: https://sites.google.com/site/karmeliittamaallikot. • Pyhän Jeesuksen Teresan *Täydellisyyden tie* -opintopiiri, klo 17–18.30 Studium Catholicum, Ritarik. 3 A. • **7.2.** "Voiko olla parempaa osoitusta ystävyydestä, kuin että Herra tahtoo teille samaa mitä hän tahtoi itselleen?" • **6.3.** "Sisäinen rukous on kuningastie taivaaseen."

Kirjallisuuspiiri (siirtyy Henrikiin)

Hilpeä lukupiiri on kokoontunut yli kymmenen vuoden ajan Studium Catholicumin tiloissa, ja muuttaa nyt majaa Henrikin seurakuntasaliin. • Päivä on edelleen maanantai kerran kuussa ja ilta alkaa entiseen tapaan klo 18. Tervetuloa kaikki entiset ja uudet jäsenet! • **11.1 .** Graham Greene, vapaavalintainen kirja. • **8.2.** Günter Grass: Peltirumpu • Ensimmäisellä kerralla päätämme kevään muista kirjoista, joten varautukaa ehdottamaan kiintoisia lukukokemuksia! Kevätkauden muut päivät ovat 7.3, 11.4 ja 30.5.

Maanantai-illat Henrikissä

Antoisia maanantai-iltoja on luvassa kevätkaudella! Tarkoituksena on kuulla alustus, keskustella, kysellä ja nauttia kupponen teetä tai kahvia. Itse kullekin tekee hyvää päivittää katolisia tietojaan ja luulojaan hyvässä seurassa. Kokoonnumme Henrikin seurakuntasalissa seuraavina maanantai-iltoina klo 18.30 jotta halukkaat pääsevät messuun, ovi seurakuntasaliin on kuitenkin auki jo klo 18. • **25.1.** isä Tri kertoo kuvin ja sanoin enkelikäsitykses tä katolisessa kirkossa. • **22.2.** Aiheena rukoukset, ruusukko, hetkirukoukset - puhuja ei ole vielä varmistunut. • **21.3.** isä Marco johdattaa meidät kiirastuleen ja viimeisiin tapahtumiin. Miettikää myös mistä haluaisitte kuulla ja oppia enemmän!

Maallikkodominikaanit OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, sähköposti: nikodemus.heikman@gmail.com. Kotisivu maallikkodominikaanit.blogspot.fi. Katso erillinen ilmoitus sivulla 17.

Maria-klubi

Kokoontuu Marian kirkon seurakuntasaliin kuukauden 1. keskiviikkona, klo 14.00 pyhä messu kirkossa ja sen jälkeen kahvit alakerrassa. • Tervetuloa!

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. • Adoration on Monday at 17:30.

Suomen Samaritas-apu ry

Finlands Samaritas-hjälp rf • Postitusosoite Rastaspuistontie 3 M 106, 02620 Espoo. • Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas. Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16. • Puheenjohtaja Jan Krook, gsm 041-5067808, E-mail jan.krook@gmail.com. Sihteeri Miira Kuhlberg, gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Seniorit

Tiistaina 19.1. messu kello 14.00 Pyhän Henrikin katedraalissa ja sen jälkeen kokoontuminen ja kahvit seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Teresa ry

Teresa-yhdistyksen kevät 2016 • 16.2. Usko ja tieto: Kristiinan aika ja kääntyminen katolisuuteen. Dosentti Tua Korhonen kertoo Ruotsin kuuluisasta kuningattaresta (1632–54), jonka persoona kiehtoo edelleen tutkijoita. Halukkaat voivat etukäteen tutustua ohjaaja Mika Kaurismäen tulkintaan Kristiinasta katsomalla elokuvateattereissa parhaillaan esitettävän Tyttökuninkaan. • 15.3. vuosikokous, ei vaaleja. • 19.4. Teresa-ilta, aihe avoin. • 23.4. (lauantai) kirpputorin pystytys klo 10–15. Hyväkuntoista kierrätykseen sopivaa tavaraa voi tuoda tällöin kirkolle. Ei sähkölaitteita. • 24.4. (sunnuntai) kirpputori messun jälkeen klo 11–14. • 10.5. Teresa-ilta ja kevätjuhla, aihe avoin. • Teresa-illat pidetään Pyhän Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, tiistain iltamessun jälkeen noin klo 18.30–21. • **Ota yhteyttä:** Pirjo Uronen, puheenjohtaja, p. 050 3750318, pirjo.uronen@luukku.com, Marja Kuparinen, sihteeri, p. 040 5819211, marja.t.kuparinen@gmail.com.

Pyhimys

Kansanruno pyhästä Henrikistä

Fideksen lukija Jalo Einola Lapualta lähetti seuraavan vanhasta kirjasta kopioimansa kansanrunon pyhän Henrikin Suomeen tulosta, Kertun ja Lallin kohtaamisesta, surmasta, kirkon rakentamisesta Nousiaisiin – ja pyhän Henrikin peukalosta ja Lallin kohtalosta, kun tämä oli ottanut piispan hiipan päähänsä. Lähde: ”Valistuksen Isänmaallinen Lukukirja”, Helsinki 1946, Raittiuskansan kirjapaino Oy.

Kansanruno Pyhästä Henrikistä, ensimmäisestä Turun piispasta, joka oli syntynyt Englannissa

Kaks oli pyhä’ä miestä,
kaksi kansan ruhtinasta,
ristiveljestä jaloa,
yksi Ruotsissa yleni,
toinen maalla vierahalla.

Lapsi maalta vierahalta,
se oli herra Heinirikki;
vaan se Ruotsissa ylennyt
oli Eirikki ritari,
Ruotsin kuuluisa kuningas.

Sanoi herra Heinirikki
Eirikille veljellensä:
”Lähkämme Hämehen maalle,
paikalle papittomalle,
miss’ on kansa kastamatta.
Tehkämme kiviset kirkot,
kappelit rakentakamme,
pappein saarnoja sanoa
kansan kaiken kuultavaksi.”

Lausui Eirikki ritari:
”Veikkoseni, vaimon poika,
paljon on sinne mennehiä,
ei paljon palannehia.”

Sanoi herra Heinirikki:
”Toki lähden, en totelle.
Jos minä tapettanehen,
maan kuningas kaattanehen,
toinen jäänevi jälille.”

”Pilttiseni, pienoiseni,
vantti vaaksan korkuhinen!
Ota korjani kodasta,
pane korja kohdallensa,
anturoillensa avara.
Ota ohrilta oronen,
iduilta isolihainen.
Aisat tammiset aseta,
ohjat suoniset ojenna,
pane länget mursunluiset,
valjahat majavanluiset
Harmon kaulan kahden puolen.
Pane luokka kynnäppäinen
harjalle hyvän hevosen.”

Sitten herra Heinirikki
ajella karittelevi.
Ajella karittelivat
kaksi päivä’ä keväistä,
kaksi yötä järjestänsä.
Sanoi piltti pikkuruinen,
vantti vaaksan korkuhinen:
”Jo minun tulevi nälkä.”

Sanoi herra Heinirikki:
”Jo pian talo tulevi,
Lallola taka’a lahden,
hyvä neuvo niemen päästä,
siinä syömme, siinä juomme,
siinä purtoa pidämme.”

Sitten sinne saatuansa
sanoi herra Heinirikki:
”Pilttiseni, pienoiseni,
vantti vaaksan korkuhinen!
Ota kyrsä uunin päältä,
heitä penninki sijahan;
ota oltta kellarista,
heitä penninki sijahan;
ota heiniä hevosen,
vieritä raha sijalle.”

Kerttu, kelvoton emäntä,
paha vaimo pannahinen,
suitsi suuta kunnotonta,
käytti kieltä kelvotonta:
”Kun Lalli kotihin saapi,
vielä se luusi luistelevi
ja pääsi päristelevi,
suonesi sirottelevi!”

Sitten herra Heinirikki
läksi Lallolan talosta.
Lalli kun tuli kotihin,
tuo Lallin paha emäntä
käytti kieltä kelvotonta,
liikutti lihan pahinta:
”Kävi tässä ruokaruotsi,
ruokaruotsi, syömäsaksa!
Otti leivän uunin päältä,
kiven vieritti sijahan;
joi oluen tynnyristä,
veden viskasi sijahan;
latoi heiniä ladosta,
heitti hietoja sijalle.”
Kirkui paimen kiukahalta:
”Jo vainen valehteletkin!”

Otti Lalli laapurinsa,
kehno pitkän keihä’änsä,
lykkäsi lylyn lumelle
kuin on voisen vuolakkehen,
syöksi kalhun kaljamalle
kuin on talvisen jänösen.
Sitten hiihti hirmuisesti,
lyly vieri vinheästi;
tuli suitsi suksen tiestä,
savu sauvakon sijasta.

Sanoi piltti pikkuruinen,
vantti vaaksan korkuhinen:
”Jo kumu takana kuuluu,
ajanko tätä hevosta?”
Sanoi herra Heinirikki:
”Jos kumu takana kuului,
äl’ aja tätä hevosta,
karkottele konkaria.”

Lalli hiihtäen tulevi
pitkä keihäs kainalossa.
Siitä herra Heinirikki
kun tunsi tuhon tulevan,
hätäpäivän päälle saavan,
sanan lausui, noin puheli:

”Pilttiseni, pienoiseni,
vantti vaaksan korkuhinen!
Kun mua tavoitetahan
ja minä tapettanehen,
katsotkos kiven taka’a –
ei ole kilpeä kivessä –
katsotkos taka’a tammen,
varjosta hyvän hevosen,
kuhunpa luuni lentelevi,
suoneni sirottelevi.
Ne sinä verkahan vetele,
silkkilankoihin sitele,
aseta oron rekehen.
Kun oronen uupunevi,
siitä härkä pantakohon,
kussa härkä tauonnevi,
siihen kirkko tehtäköhön,
kappeli rakettakohon
herra Heinrikin nimehen.”

Tuoss’ on härkä tauonnunna
Nousiaisten hietamaahan,
hietakankahan nenähän.
Siihen herra Heinirikki
ensimmäinen haudattihin,
kirkkokin rakennettihin
herra Heinrikin nimehen.

Vaan ei poika pikkuruinen,
vantti vaaksan korkuhinen,
keksinyt lumen sisältä
pyhän miehen peukaloa,
sormea ison isännän
kultasormuksen keralla,
ennen kuin kesäsydännä,
kun oli kevät ihana.

Niin sitten kesäsydännä
tuuli aalloissa ajeli
sormea pyhän urohon
ihmisille nähtäväksi,
tunnusmerkiksi jaloksi,
jot’ ei sallinut Jumala
eikä suonut suuri Luoja
veden alle vaipumahan,
hukkahan häviämähän
pyhän miehen peukaloa,
sormea ison isännän.

Lallipa, pahin pakana
julmin juutasten seassa,
surmattua suuren miehen,
pyhän herra Heinirikin,
otti korkean kypärän
pyhän miehen, piispan, päästä,
pani päähänsä omahan,
kallohonsa kauheahan,
hiihti kilttinä kotihin.

Kirkui paimen kiukahalta:
”Mist’ on Lalli lakin saanut,
piispan hiipan hirtehinen?”
Lalli nosti lakkiansa,
hiukset lakkihin imeyit,
keralla kamara kaikki
luusta luikos irrallensa,
kaikki kallosta erisi.
Näin tämän pahantapaisen
piispa raukan raatelijan
tuli kosto korkealta
makso mailman valtialta.”

Hiippakunnan ja koko Suomen suojelijan, pyhän Henrikin juhlapyhää vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa seuraavasti:

JUHLALLINEN PYHÄN HENRIKIN VESPER

FESTLIG VESPER INFÖR ST HENRIKSDAGEN / ST HENRY'S VESPERS

lauantaina 16. tammikuuta 2016 klo 17.30

RIPPITILAISUUS KLO 17, ILTAMESSU KLO 18

JUHLAPYHÄN PÄÄMESSU

HÖGMÄSSA / HIGH MASS

sunnuntaina 17. tammikuuta 2016 klo 11.00

HOLY MASS IN LATIN AND ENGLISH AT 9.30, MÄSSÄ PÅ SVENSKA KL 12.30, ILTAMESSU KLO 18